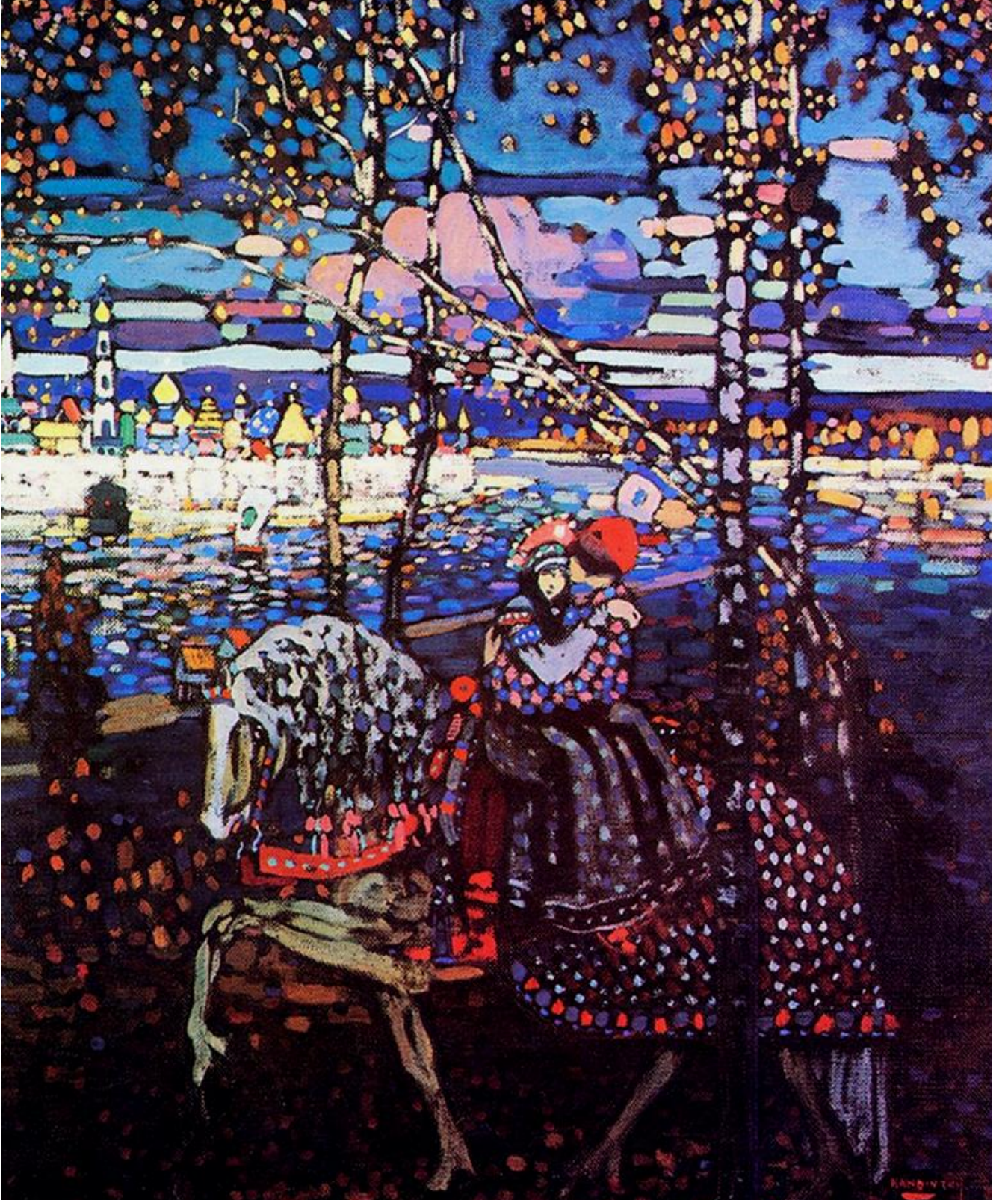


martı

şubat 2012

Konuşan bir martıdır, filozoftur, yaşam dersleri verir, gelişime inanır, özgürlüğün temsilcisidir.



Kandinsky



İSTANBUL OYUNCAK MÜZESİ

Yasemin Sungur ile

Kitap ile Sohbet

"Kitap ile Sohbet, kitabın baş konuk olduğu, her konuğun katıldığı bir paylaşımıdır."

**Her Salı İstanbul Oyuncak Müzesi'nde
saat 11.30 – 13.30 arasında buluşuyoruz.**

Sohbete eşlik edecekler; demli, limonlu, tarçınlı, zencefilli çay, sıcacık kurabiyeler ve çocukluğumuzla buluşacağımız oyun dünyamız.



nilufer.sönmez

Bilgi ve Kayıt için: Tel: 0216 359 45 50 - 51

Saat: 11.30-13.30

Yer: İstanbul Oyuncak Müzesi

Lütfen kayıt yaptırın

yasemin ne der



“Sevgi emektir.”

Her ay yeni bir dergiyi hazırlamak için emek veriyoruz. Emek vererek hazırladığımız her dergi sizler tarafından okunuyor, sizin hayatınıza kattığınız detaylar yaratıyor ve sayenizde sevdiklerinize ulaşıyor.

Ben kelimelerin gücüne inanıyorum. Yıllar önce Selvi boylum, Al yazmalı filminden zihnime nakşetmiş *“sevgi neydi? sevgi iyilikti, dostluktu, sevgi emektir...”* repliği dikkatimi emek kelimesine çekmişti.

Dergiyi hazırlarken tün emek verenlerin gönülleri ile yazılarını hazırlamaları, yıllardır çok sevdiğim sözü hatırlattı bana☺ Benim hayatımda çok önemli olan, inandığım, davranışlarımı düzeltmemi sağlayan o güçlü sözü.

“Sevgi emektir.”

Evet, bazen tam da bir söz söyleyecekken, bazen tam da arkamı dönecekken hatırladığım bu söz beni kendime getirir. Tekrar ne istediğime, hayallerime, istediğim anı yaşamaya odaklanırım. Emek vermek terlemektir bilirim.

Bu noktada önemli olan neye emek verdiğin, verdiğin emek neye degecek önemli. Sadece istek yetmiyor, inanmak, inanarak yaşarsak emek verdiğimizize değıyor.

Sevdiklerimiz için attığımız her adımda sevgiyi hissetmek gerek. Büyük usta Can Yücel’in dediğı gibi;

*“Sevgi emekmiş,
Emek ise vazgeçmeyecek kadar, ama özgür bırakacak kadar sevmekmiş...”*

Her gününüze, her adımınıza emek verin.

Sevgiyle adım atın...

Yasemin Bengüer

- 8 Aşk Neye Hizmet Eder? -Ceren Çıkın
- 12 (daktilo) - Salih Malakçiođlu
- 13 Kültür Sanat Ajandası - Ayşe Dural
- 15 İhtişamın ve Müziğin Başkenti Viyana -Sevil Mert
- 21 (Bir İnsan İçin) Esaretin Bedeli - Uğur Batı
- 25 Köprü Başında Dünyanın En Büyük Mozaik Müzesi:ZEUGMA -Sema Büyüksıvacı
- 28 Fügen Toksü: "Yirmi Yılda Çok Şey Değiştı" -Yasemin Sungur
- 33 "Probleme Mi, Çözüme Mi?" Soru Yanlış! -Ufuk Tarhan
- 36 Mobbing – Bullying – İş yerinde Zorbalık -Dilek Erikli Beck
- 42 Taksim Meydanı - Ayhan A. Birlik
- 45 Biz Ne "Y" Mişiz... -Zeynep Kıyak
- 51 Tüketim... -Deniz Öztaş

- 55 Bulunduğu Kıyıda
Ayrılan Kadınlar -Bahatur Alişoğlu
- 61 Kitaplık -Sema Özcan
- 65 Sanal Profilin, Senin -
Kişisel Markan -Yunus Baran
- 68 Sessiz Sinemaya Hoş Bir
Saygı Duruşu -Meriç Renkver
- 71 Bir Tutam Baharat / A Touch of Spice /Politika Kouzina -Aylin Türkşen Aysel
- 79 Dünyanın "Gelecek Çağ"
Treniyle Yolculuk -Murat Girgin
- 89 Ay Boşluk'tayım -Asude Argun
- 90 Hayal, Zenginliktir -Armağan Portakal
- 93 Hücre Nedir? Babamın
Yattığı Yer... -Nurcan Örtügen Gök
- 97 Karlı Gün -Ahmet Durul
- 99 Hayallerimiz... -Abdurrahman Kansu
- 101 Annelerin Hasta Olma
Hakkı Yok -Yeşim Mutlu

Ön kapak

Couple Riding, 1906 Kandinsky - 4 Aralık 1866 – 13 Aralık1944 Ressam

BECAUSE

I

WHY
&
WHY

WHY?

LOVE

YOU

ruhun evrensel can sıkıntısı

Aşk Neye Hizmet Eder?

Ceren ÇIKIN

Jean Baudrillard Çaresiz Stratejiler’de “Aşk konusunda ya aklınıza eseni söylersiniz ya da susup oturursunuz. Aşkın varlığını inkâr edemezsiniz” diyor. Hâşâ, diyoruz biz de. İnkâr etmek ne mümkün? Aşkın tarifinde her insan bir parça aciz kalır, bir tarife girışmeyelim boşuna. Asıl ve bundan daha önemli bir soru var; divan şiirinin aşk acısını kutsadığı 16. yüzyıldan modern yaşama geri dönelim ve soralım: Aşk neye hizmet ediyor? Varlığı bu denli tutkuyla istenen ne? Neden ille de aşk? Bu soru önemli çünkü aşkın neye hizmet ettiğini anlayabilirsek yokluğunun acısının nedenini daha iyi kavrayabilmemiz ve bu acının üstesinden gelmemiz daha olasıdır.

Şu sıralar raflarda görebileceğiniz İletişim Yayınları’ndan çıkan Aşık Olmak, Sevgililerimizi Neye Göre Seçeriz?’de hem bir sosyal psikolog hem de bir klinik psikolog olan yazar Ayala Malach Pines, “Bugün insanlar aşktan tarihte ilk kez bu kadar fazla şey bekliyor. Hatta kimileri hayatlarının anlamını aşk ilişkilerinden çıkarmaya çalışıyor” diyor.

Bilenler biliyor, lafı modern hayata ve modern insanın var oluşsal sorunlarına getirmeye bayılıyorum ama haksız mıyım Allah aşkına? Hele de Erich Fromm’un “İnsanın en şiddetli tutkuları ve ihtiyaçları bedeninde değil, varlığının özelliğinde kök salanlardır. İnsanın bütün tutku ve özlemleri, var oluşuna bir karşılık bulma çabasıdır; hatta bunun delilikten kaçınma çabası da olduğunu söyleyebiliriz” dediği bir dünyada?



Pines'ten öğrendiğimize göre, Pulitzer ödüllü psikolog Ernest Becker de aşkın varlık sebebinin "kozmetik kahramanlık ihtiyacı" olduğunu söylüyor üstelik. Yani aşkı kendimizi "kahraman" gibi hissetme, yaşamımızın kozmik düzende bir anlamı olduğunu görme, bizi bütünüyle kavrayan kendimizden daha yüce bir şeyle birleşme ihtiyacımızı karşılama yollarından biri olarak görüyoruz aslında. Aşk, yaşamımızı doyurucu hale getiriyor; doyurucu nesnemiz sevgilinin ve onun aşkının mutlak varlığı ve tüm tinsel ihtiyaçlarımızı bu sevgiliye odaklıyoruz. Özellikle Batılı olan ve/veya Batılılaşan toplumlarda yegâne meşru tinsel deneyim, aşk hâline gelmiş durumda diyor Batılı filozoflar da; "Bu yaşadığımız yegâne ilahi deneyimdir."

Baudrillard'ın şu sözlerinde de bunu görmek mümkün:

Her şeyi tutkuya dayalı bir uyumluluk ya da uyumlu bir libido aracılığıyla çözmeye ve eritmeye çalışan aşk, bir tür (her soruna çare) evrensel yanıt, ideal bir ikili yaşam umuduyla, birleştirici dünyaya özgü bir gücülüktür. Aşk birleştirir, nefret ayırır.

Aşk Acısının Kaynağı ve Sebepleri

Var oluşumuzu anlamlandıran ve taçlandıran bir hediye olarak görüyoruz aşkı o halde. Yokluğunda nasıl ve neden acı çektiğimiz sorusunu, bu çıkarım temelde yanıtlıyor. Juan-David Nasio da The Book of Love and Pain'de aşk acısını, "egonun koruyucu zarfı" olan bedendeki yaradan değil, seven kişi ve sevdiği nesne arasındaki o güçlü bağda oluşan yaradan kaynaklanan bir duygu olarak tasvir ediyor. Aşk bağını koparan, egoyu bu acıya mahkûm eden nedir, sorusunu Freud tereddüt etmeden şöyle yanıtlıyor: Sevilen kişinin ya da onun sevgisinin kaybedilmesi. Nasio, bu cümleyi şöyle tamamlıyor: Bunların acımasızca ve geri dönülemeyecek şekilde kaybedilmesi. Aşk acısı, egonun, şokun etkisindeyken verdiği savunmacı tepkiyi anlatan etki; ego kendini iyileştirmek için mücadele ediyor. Bu nedenle acı, bir tepki. Fakat acıya neden olan şey, aslında, sevilen kişinin kaybı değil, onu, tümüyle kaybetmiş olduğumuzu bildiğimiz halde, her zamankinden daha güçlü bir şekilde sevmeye devam etmemiz Nasio'ya göre; aşk acısı, artık dış dünyamızda var olmayan bir sevgiliye karşı içimizde beslediğimiz taşkın bir sevgi.

Sevme Yeteneksizliği

Gözlemlediğim kadarıyla aşk acısının, kendini sevmediği için başkasını da sevmeyi bilmeyen ve bu yeteneksizliğinin farkında olmayan insanlara âşık olmak gibi bir sebebi de var, diye düşünüyordum ki Aşkın Anatomisi imdadıma yetişti. Bu kitaptaki “Hastalık Derecesinde Sevgi İhtiyacı” adlı makalesinde psikolog Karen Horney, sevmeyi bilmemek diye tarif ettiğimiz şeyin bazı –ama yaygın- durumlarda sevme yeteneksizliği adını verdiği bir tür nevrotik bozukluk olduğuna dikkat çekiyor. Horney, “Bazı insanların en büyük istekleri sevmek ve kabul görmektir; bunların bu isteklerinin tatmini için yapmayacakları şey yoktur” diyerek durumun ciddiyetine işaret ediyor. Anlaşıldığı kadarıyla bu yeteneksizlik derdinden muzdarip olanları ne kadar sevsek de yetinmiyorlar. Dahası, yeteneksizler, kendi açılardan son derece haklılar : “Çok az şey istemektedir; yani yalnız insanların kendisine şefkatli davranmalarını, öğüt vermelerini, onun kimsesiz, zararsız ve yalnız olduğunu, herkesi memnun etmek istediğini takdir etmelerini beklemektedir. Onun bütün gördüğü ve duyduğu budur.” Kimimizin de aşk acısı sandığı şeyin temelinde tam da bu yeteneksizliğimiz yatıyor; evet, farkında olmadan bu yeteneksizliğe sahip olan asıl siz olabilirsiniz, aşk acınızın temelinde belki kendi yeteneksizliğiniz yatıyordu. Çünkü : “Nevrotik insan, kendisi bilmediği halde, sevme melekesinden yoksundur ve buna rağmen başkalarının sevgisine çok ihtiyacı vardır. Kendisinin duyarlılığının, birikmiş düşmanlıklarının, kesin isteklerinin ilişkilerine ne derece müdahale ettiğini görememektedir. Sonunda başkalarının kabahatli ve düşüncesiz, kötü, vefasız olduklarını ya da anlayamadığı bir nedenle kendisinin sevilen bir insan olma yeteneğine sahip bulunmadığını düşünür. Böylece bir sevgi düşünüyü kovalar durur.”

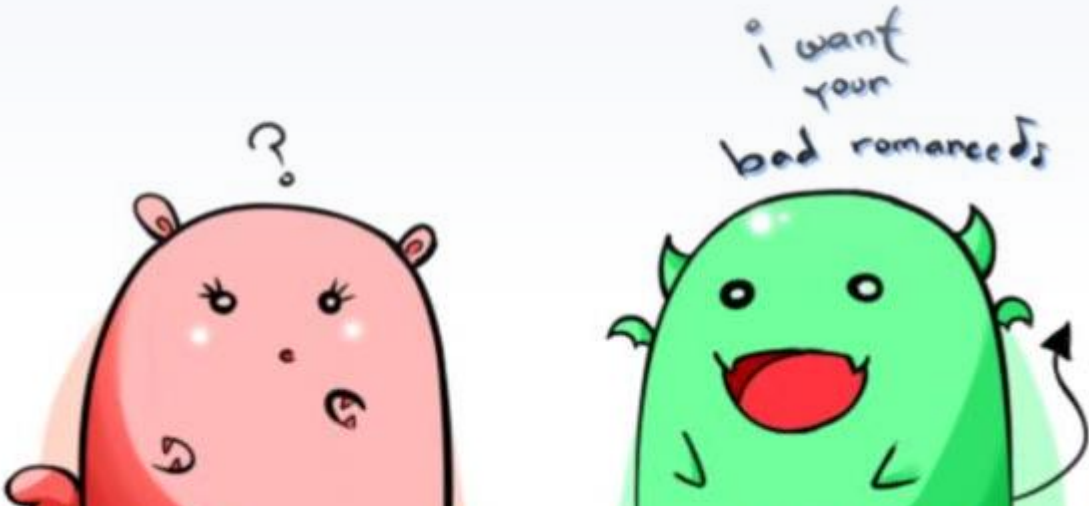


Acısız Bir Hayat

Aşk acısını tattınız. Doğal olarak, bir daha asla tatmak istemiyorsunuz. Bunun için ne yapmanız gerekiyor? Bilimde her şeyin çaresi var! İster bir psikologa gidip “romantik çekim şifrelerinizi” çözmeye çalışın, isterseniz ya da daha öncesinde, Pines’in kitabına başvurun. O, kime âşık olacağımızı mantıktan çok bilinçdışı kuvvetlerin belirlediğini ve tam da bu nedenle aşkın gözünün kör olmadığını, aşkın tesadüfî bir şekilde gerçekleşmediğini söylüyor. Yaşadığımız hayal kırıklıklarının ve aşk acısının köklerini çocukluk travmalarımızda arıyor. Üstelik “çocukluktaki travma ne kadar ciddiye aşk o kadar tutkulu ve saplantılı oluyor.” Çoğunlukla yanlış seçimlerden kaynaklanan aşk acılarının yeniden yaşanmasını önlemek için bize o seçimleri yaptıran travmaları keşfedip bunlardan kurtulmanız gerekiyor. Ancak bu şekilde yeni ve daha doyurucu bir ilişkiye hazır hale gelebiliyoruz. Öyleyse herkese, sorunlarıyla yüzleşerek acılarından kurtulmasını ve Erich Fromm’un “Üretici Sevgi”sini deneyimlemesini diliyoruz:

Eğer tek bir insanı seviyorsam ve bu insana karşı duyduğum sevgi beni öteki insanlardan uzaklaştırıyorsa –bu insana birçok bakımlardan bağlı olduğum halde- onu sevmiyorum demektir. Seni seviyorum diyebiliyorsam, bu, ‘Sende bütün insanlığı, bir anlamda canlı olan her şeyi ve de yine sende kendimi seviyorum’ demektir. Bu anlamda kendini sevme bencilliğin karşıtıdır. Bencillik gerçekte kendini sevmemeden doğan ve bunu örten açgözlü bir ilgidir. Oysa sevgi, bir an için, bütün bireyselliğin yok olduğuna inandıracak kadar beni sevilen insanla bir yapmasına rağmen daha güçlü ve mutlu kıldığı için bağımsızlaştırır.

Psikeart – Temmuz Ağustos 2011 sayısı



(daktilo)

sıra sıra dizili harfler
seslenir..
..beş, yedi.
ve hangi sayı işitir ki
a yerine Z'yi.
hele bitti desek;
3'ün ömrü,
inanmaz!
ama yas tutar iki.

Haziran 2011 / Salih MALAKCIOĞLU



Kültür Sanat Ajandası

Ayşe DURAL

Çektiği ve çekemediği Fotoğraflarıyla Sabahattin Ali Sergisi – “Bir Fotoğraf Camı” sergisi 3 Mart’a kadar Caddebostan Kültür Merkezi Sanat Galerisi’nde izlenebilir.

Sergi, Türk edebiyatının en büyük yazarlarından Sabahattin Ali’nin yaşamöyküsüne eşlik eden fotoğraflar, belgeler ve eşyalardan oluşuyor. Sabahattin Ali edebiyatın dışındaki diğer sanat dallarıyla da yakından ilgilidir. Sinema, tiyatro, opera, resim ve özellikle de fotoğraf onun edebiyatında da oldukça etkilidir. Hem fotoğraf çekmeyi, hem de çekirtmeyi seven Sabahattin Ali’den geriye kalan fotoğraflar, sadece onun yaşamına değil, Cumhuriyet’in 10. yılından sonraki Türkiye’sine de tanıklık etme fırsatı veriyor.



Türk ilaç sektörünün lideri Abdi İbrahim, 100’üncü kuruluş yıldönümünü dünyanın en büyük ressamlarından biri olarak kabul edilen Van Gogh’un eserlerini bugüne kadar hiç deneyimlenmemiş yepyeni bir formatta sunan etkileyici bir sergiyle kutluyor. Çerçevesi olmayan dev sergi Van Gogh Alive 10 Şubat-15 Mayıs tarihleri arasında İstanbul Karaköy Antrepo 3’te, 15 Ekim-30 Aralık tarihleri arasında da Ankara Cer Modern’de sanatseverlerle buluşacak. Sergide, Vincent Van Gogh’un en ünlü eserleri, izleyiciyi ışık, renk ve ses senfonisinin içine alacak.



Pera Müzesi Film Etkinlikleri kapsamında Pera Film, Ankara Arjantin Büyükelçiliği, İstanbul Cervantes Enstitüsü ve INCAA – Arjantin Film Kurulu işbirliği ile hazırlanan Arjantin: Sinema ve Futbol film programı, futbol kültürünü perdeye taşımayı, futbol ve sinema hayranlarını bir araya getirmeyi amaçlıyor. Pera Müzesi Oditoryumu’nda 4 – 29 Şubat 2012 tarihleri arasında düzenlenen programda, birbirinden ilginç dört belgesel ve bir kurmaca olmak üzere toplam beş film sunuluyor.



Perşembenin Hanımları'nda geçmişlerinin gölgesinden kurtulamamış ve birlikte büyümüş üç kadının her Perşembe toplandıkları çay saatinde pişmanlıkları, geçmiş aşkları, yitirdikleri ve özlemleri anlatılıyor. 22 Şubat - 4 Mart 2012 tarihleri arasında Üsküdar Kerem Yilmazer Sahnesi'nde sahnelenecek oyunu Loleh Bellon yazdı, Engin Gürmen yönetti. Oyunda; Ayşe Kökçü, Enes Mazak, Vildan Gürelman, Oya Palay, Cem Uras rol alıyor.



20 yılı aşkıdır sürdürdüğü koleksiyonculuğunu yeni bir girişim ile dönüştürmek isteyen **Nesrin Esirtgen**, kurduğu sanat mekanında hem bu koleksiyonu geliştirerek paylaşmak hem de günümüz sanatını ve bu alanda çalışan sanatçıları desteklemeyi hedefliyor. Resim, fotoğraf, heykel ve video gibi farklı medyalarla çalışan 19 sanatçının yapıtlarının yer aldığı sergi 28 Nisan, 2012'ye kadar açık kalacak. www.nesrinesirtgencollection.com



Tüm Fuarçılık Yapım A.Ş. tarafından Türkiye Yayıncılar Birliği işbirliği ile 16-19 Şubat 2012 tarihlerinde Antalya Kitap Fuarı kapılarını açıyor. İlk kez düzenlenecek olan kitap fuarı Cam Piramit Sakıp Sabancı Fuar ve Kongre Merkezi'nde gerçekleştirilecek. 50 yayınevinin katılacağı fuarda düzenlenecek söyleşi, panel, şiir dinletisi gibi 20 etkinlik ve imza günlerinde 200 yazar okurlarla buluşacak.



Alman sanatçı Christa Frieda Vogel'ın Artİstanbul projesinden esinlenerek meydana gelen Galata House of Art oluşumu Şubat 2012 itibari ile Art 350 yeni adıyla, Erenköy, Bağdat Caddesi'ndeki yerleşik mekanına geçerek, Arzu Başaran & Ruth Biller 'nin eserlerinden oluşan "Transfigurative" sergisi ile sanatseverlere kapılarını açıyor... Sergi, 23 Şubat – 28 Mart tarihleri arası görülebilir.



www.galata-house-of-art.com, www.art350.com

mart*



İhtişamın ve Müziğin Başkenti Viyana

Sevil MERT

Hayallere yolculuğumuzu bu ay Sevgililer Günü şerefine, hem romantik, hem ihtişamlı, Viyana'ya yapacağız. Sevgililer Günü ile romantik olması dışındaki ilişkisi ise, benim birkaç yıl önce Sevgililer Günü'nü Viyana'da geçirmiş olmam...

Soğuk bir kış günü, sabah erken vakit, sokaklar bomboş iken tanışmıştık Viyana ile...

Şubat sabahında bomboş sokaklarında otele doğru ilerlerken görkemli binaları ve düzenli sokakları ile "sanki elle çizilmiş gibi" diye düşünmüştüm. Nitekim gerçek birer mimari ve sanat harikası olan binaları ile bu duygumun ne kadar gerçek olduğunu fark etmem uzun sürmedi. Öyle ki, koruma altında çoktan alınmış bile. "Ring" denen Viyana'nın iç kenti, UNESCO'nun dünya kültür mirasının içinde yer alıyor.

Viyana'nın eski şehir bölgesini gezmek oldukça kolay. Ring içinde kalan bölümü 1 ve 2 numaralı tramvaylarla arada indi bindi yaparak ya da yürüyerek dolaşmanız mümkün. Ben yürüyerek gezmeyi sevenlerden olduğumdan tercihim tabii ki bu oldu. Büyük bir daire çizerek bu büyülü şehri adım adım dolaştım. Viyana'nın meşhur kahvelerinin tadına bakıp, çikolata ve pastalarını izleyerek ve tabii ki tadına bakarak gezinizi renklendirmeniz elbette mümkün. Viyana kafeleri ile ünlü olsa da sabah erken saatlerde kahvaltı yapmak ya da bir kahve içmek için sadece Starbucks'ın açık olduğunu da söylemeden geçemeyeceğim. Hayat biraz geç başlayıp erken bitiyor gibi bu şehirde.

Viyana'ya kış aylarında gitmenin en güzel kısmı meydanlara kurulmuş devasa buz pistleri. Çoluk, çocuk, genç, yaşlı bütün Viyana buz üstünde rengarenk bir tablo oluşturarak kayıyorlar. Yerel halk kendi malzemeleri ile gelse de kaymayı denemek isteyenler için malzeme de kiralama seçeneği de var. Viyana'da buzda kaymak bir aile aktivitesi.

Şehir öyle sanatla dolu, öyle şiirsel ki... Bütün her yerde bir konser ya da sanat etkinliğinin afişini görüyorsunuz. Gezdiğim şehirler içinde en fazla sanatla iç içe olanı Viyana oldu.

Geniş park alanları, geniş yolları ile içinizi ferahlatan bir sanat şehri Viyana. Aceleyle gelmemiş, sıkıştırılmamış bir şehir...

Viyana'da Mutlaka Görmeniz Gereken Yerler

Viyana, Avusturya hanedanının gücünü sergilemek için özel olarak tasarlanmış. Bu nedenle şehrin içindeki binaların hepsi ihtişamlı ve çok güzel.

- Aziz Stephenos Katedrali: Şehir merkezinde yer alan katedralin kulesine çıkarak tüm Viyana'yı izlemeniz mümkün.
- İmparatorluk Sarayı (Hofburg Sarayı)
- Ulusal Tiyatro: Gitmişken Viyana'da bir opera gösterisi izlemek için vakit ayırmalısınız. Gitmeden önce internetten de bilet alabilirsiniz.
- Mozart'ın Evi
- Rathausplatz (Belediye binası ve meydanı)
- Devlet Operası: Rehberli turlarla içeriği gezmek mümkün, muhteşem bir mimari örneği.



- Kartnerstrasse: İstiklal Caddesi gibi hareketli, Viyana'nın en şık mağazaları da bu cadde üzerindedir.
- Graben: Mağaza ve kafelerin bulunduğu meşhur cadde.
- Ulusal Kütüphane
- İspanyol Binicilik Okulu: Gösterileri ya da eğitimleri izlemeniz mümkün.
- Bunlar dışında Güzel Sanatlar Müzesi, Arkeoloji Müzesi gibi görebileceğiniz pek çok müze yine Ring çevresinde görülebilir.
- Karlsplatz: Bu bölgede kilise, müze gibi görmekten zevk alacağınız yapılar var.
- Schönbrunn Sarayı: Merkezin dışında ama tramvayla ulaşılabilir. Uzun zaman ayırıp bahçesiyle birlikte mutlaka görülmeli
- Belvedere Sarayı: Ekspresyonist ressamların küçük bir koleksiyonunu da içeren sarayın terasından Viyana'nın panoramik manzarası izlenebilir. Gün batımı için iyi bir tercih olabilir.
- Heuriger: Şarap evlerinin bulunduğu bölge, kışın çok sakin oluyor ama yaz dönemi hareketli bir bölge. Kış da olsa ziyaret edilmeli.
- Prater: Viyana'yı yüksekten izlemek isteyenler için dev bir dönmedolap.
- Ayrıca girişinde Viyana tarihini anlatan küçük bir de müzesi var.



Viyana'da Ne Yenir?

Viyana sanatla olduğu kadar yemekleri ile de meşhur.

Viyana'ya gitmişken mutlaka tadına bakmanız gerekenler:

- Tabii ki Viyana Kahveleri
- Viyana usulü Schnitzel ve yanında patates salatası
- Viyana Sosisi
- Viyana Şarabı, özellikle beyaz şarabı ünlüdür

Viyana'ya kahvenin Viyana kuşatması zamanında Türkler tarafından götürüldüğü söyleniyor. Türk kahvesinden yola çıkarak bugün kendi kahvelerini meşhur etmişler. Tıpkı Hollanda'nın laleleri gibi...

Viyana'ya Ne Zaman Gidilir?

Viyana kışın, karlar altında şehri hareketlendiren buz pistleri ile son derece keyifli idi. Ancak Viyana'yı bir kez baharda bütün o bahçeler yeşillenip çiçek açtığı anda, bir kez de bağbozumu zamanı görmeyi çok istiyorum.

Avrupa sevdiğiniz gezi rotalarından ise, Viyana'yı çok beğeneceğinizi garanti ederim.

Sosis ve şinitzel yemeden, kahve ve şaraplarından tatmadan bu dünyadan gitmeyin :)





(Bir İnsan İçin) Esaretin Bedeli

Uğur BATI

Doğadan örnek alacağımız o kadar çok şey var ki... İki kirpi arasındaki ilişkide bile, onlarca şey gizli... Tıpkı iki insanın arasında olduğu gibi...

Eski zamanlardan birinde, soğuk kış günlerinde pek çok hayvan soğuktan kırılır. Ama en çok kirpiler... Çünkü kirpilerin onları soğuktan koruyacak kürkleri yoktur. O soğuk günlerin birinin sabahında, birbirlerinin vücut ısısından yararlanmayı düşünürler. Çok sayıda oklu kirpi, donmamak için birbirine bir hayli yaklaşır. Biraz zaman geçtikten sonra, oklarının farkına varırlar, canları acır ve ayrılırlar. Böyle olunca da, üşümeye başlarlar ve birbirlerine tekrar yaklaşır. Oklar birbirlerini rahatsız edince yine uzaklaşırlar. Soğuktan donmak ve batan okların acısı arasında yaşadıkları ikilem, aralarındaki uzaklık, her iki acıya da tahammül edebilecekleri bir noktaya ulaşıncaya kadar sürer.

Aslında tıpkı biz insanlar gibi...



İnsanları bir araya getiren de, herhangi bir nedendir. Üstelik kendilerine dönük bir nedendir bu. İlk önce iç dünyalarının boşluk ve tekdüzeliğini ortadan kaldırmak için bir araya gelirler. Birbirlerine ters gelen özellikleri ve tahammül edemedikleri hatalar ise onları birbirinden uzaklaştırır. Sonunda, bir arada var olabilecekleri bir sınır oluşur. Bu sınır, nezaket ve görgünün belirlediği ortak noktadır. Hatta bu uzaklıkta duramayanlara, İngilizce’de “keep your distance” (mesafenı koru!) tabiriyle cevap verilir. Bahsedilen sınır, çevrenin sıcaklığını hissetme arzusunun kısmen karşılandığı yerdir. Üstelik bu noktada okların acısı da hissedilmez. Bir de, kendi iç sıcaklığı yeterince yüksek olanlar, diğerlerine sıkıntı vermemek ve sıkıntı çekmemek için, topluluklardan uzak durmayı tercih ederler.

Hayat ve insan hakkındaki bu önemli ikilemden ilk olarak ünlü Alman filozof Arthur Schopenhauer bahseder. Yazın tarihine geçen ünlü kitabı, Parerga ve Paralipomena: Kısa Felsefi Denemeler’de kaleme aldığı bu yazı, psikanalizin kurucusu Sigmund Freud’a tüm hayatı boyunca ilham olur. Freud’un Viyana Berggasse’deki 19 numaradaki evinde “Amerika’ya gideceğim, vahşi oklu kirpileri görüp, birkaç da konferans vereceğim.” sözünü takiben, yıllar yılı ‘kirpiyi bulmak’, Freud ve çevresinin kavramları arasındaki yerini alır. Freud bunu “hayatı yaşanır kılan faktör nedir?” bağlamıyla konu eder. Kirpi, her daim onun için önemli bir nesne-metafor olur.



İnsan, kendi tohumunda da bulunan sosyal-birliktelik refleksiyle, diğeri olmadan yapamıyor. Bir taraftan da kendi gibi düşünene tahammül edemiyor. Kendinden uzaklaşana ise hiç tahammül edemiyor. İnsanoğlunun bu konuda bir kirpi kadar bile olamadığını söyleyebiliriz. Bu noktada, hem hayat hem bu kitap için çok anahtar bir soru gündeme geliyor: Biz insanlar kendimize ne kadar tahammül edebiliyoruz?

Modern dünyanın getirdiği kurallar, insanı tabiri caizse bir fanusa hapsetti. Bu bir iç hapisane. Artık dünya gerçek hapisaneyi insanın içinde yaşıyor. Başarı hırsı, aşırı rekabet, sabırsızlık, istemek, elde etmek için gerekirse acımamak, bu yeni dünyanın kuralları... Öyle ki, her şey sizinle başlıyor; güç hep içinizde dolaşüyor; limit siz oluyorsunuz; 'şimdi'nin gücü, yarının gücü vb. her şey bize yaşatabilir bir umut açılıyor. Toplumun sağladığı koşullu özgürlük ortamında, insan mutluluk arıyor. Özgürlük peşinde koşuyor.

Özgürlüğün kaybolan kavram olduğu garip zamanlarda, ne yazık ki bizler, koşullu özgürleriz. Cep telefonundan atılan bir kısa mesaj ya da sosyal medyada birini tanıdığını göstermek, özgürlüğün yeni tanımı durumunda. Sanırız, prangalar artık ayaklarımızda değil, zihnimizin içinde. Farkındalık ve olgunluktan uzaklaşıyoruz. Huzur, gitgide küçülen bir kavram oluyor. Çekingenleşiyoruz. Diğerlerine yaklaşmaktaki sıcaklık beklentimiz, belki de umudumuz azalıyor. Kirpi hastalığı ya da kronik yalnızlık mı desek adına? Aslında şöyle diyebiliriz;

Fanustaki insanın dramı, iki kirpi arasındaki ilişkide başlıyor...

Yavaş yavaş her insan kendi adasında yaşamaya başlıyor...

Zaten kurbağalar da gökyüzünü kuyunun ağız kadar zannedermiş...





“Bu müzenin nasıl oluştuğunu anlamak ve seyretmek gerçekten ilginç olacaktı; izlemeye başladım. Film önce Zeugma şehrinin tarihçesiyle başlayıp, bu zamana kadarki dönemlerini, aşamalarını, nasıl bir müze haline geldiğini on dakikalık bir gösterimle anlatıyor.”

Köprü Başında Dünyanın En Büyük Mozaik Müzesi:ZEUGMA

Sema Büyüksıvacı

Başlığa şaşırıdınız mı? Zeugma köprü başı anlamına geliyor. Ve Zeugma Müzesi'ne eğer gitmediyseniz, bu yazıyı okuduktan sonra ilk fırsatta gideceksiniz,demektir.

Gaziantep'te 2000 yılında açılan dünyanın en büyük mozaik müzesiyle adından söz edilen Zeugma'yla sonunda tanışabildim. O zamanlarda basında yer almışsa da benim gözümde kaçmış. Bazen, insan günlerin getirdiği uğraşlardan bazı önemi duyumları kaçırabiliyor; aynen bende olduğu gibi...

Gaziantep'te İpek Yolu'na kurulmuş Zeugma Müzesi. Binanın tam karşısında yapılan deve heykelleri de bu yolu betimleyerek oraya mistik bir hava katıyor. Bence de güzel olmuş...

Müzenin girişinin karşısında Zeugma mozaiklerinden oluşmuş çeşitli hediyelik eşyalar satan bir mağaza ve çay içebileceğiniz bir yer var. Ortasındaki geniş bölüme tastan eserler yerleştirilmiş. Biletinizi aldıktan sonra güvenlikten geçiyorsunuz. Sizi güvenlik görevlisi karşılıyor: "Hoş geldiniz, şu an müzenin tanıtımıyla ilgili filmimiz başlamıştır; isterseniz seyredin" diyor. Bu çok hoşuma gitti. Bu müzenin nasıl oluştuğunu anlamak ve seyretmek gerçekten ilginç olacaktı; izlemeye başladım. Film önce Zeugma şehrinin tarihçesiyle başlayıp, bu zamana kadarki dönemlerini, aşamalarını, nasıl bir müze haline geldiğini on dakikalık bir gösterimle anlatıyor.

Köprü başı anlamına gelen Zeugma Antik Kenti, Fırat Nehri'nin kolay geçilebilen bir noktasında kurulmuş ve en önemli geçit yeri olmuş. İskender MÖ. 300 yılında Selencus bölgesinde Helenistik dönemde yeniden imar edilmiş. Roma devrinde çok büyümüş, sanat ve ticari alandaki faaliyetleriyle zengin bir yapıya sahip olmuş. Zengin villaları süsleyen mozaik döşemelerle ve heykel sanatıyla ilgili kendine özgü eserler ortaya çıkarmış. Daha sonra Bizans döneminde eski önemini yitirmiş ve sonunda İslam akınlarına dayanamamış. (Nedense bu durum bana tuhaf gelmedi. Tarihte hep böyle olmuştur: Biri yapmış, öteki bozmuş...

Zeugma Müze'sinin girişinin karşı duvarındaki görkemli Akhilleus mozağıyi beni mest etti.

Mitolojik tanrıların Posedon, Venüs, Perseus ve Andromeda, Dionisyos ve Ariadne'nin düğünü , Europe'nin kaçırılışı mozaikleriyse, yazmakla anlatılmaz; görülmesi gerekir..

Mars Heykeli, Hamam kompleksi ve değişik desenli milyonlarca taş görsellikleriyle sizi o zamana götürüyor. Hele karanlık bir odada Zeugma şehri Çingene'nin bir mozaik tablosu var ki, saatlerce önünde durup seyredebilirsiniz. Çarkifelek imgesi ve geometrik desenlerin taban mozaikleri de o dönemdeki villaların ihtişamını gözler önüne seriyor.

Zeugma Müzesi üç katlı... İçerisi çok ferah, iyi ışıklandırılmış.. En ilginç de bazı bölümlerinde dokunmatik masalarda mozaik yap boz yapıyorsunuz . Kim akıl etmişse; çok iyi etmiş. Çünkü sanatsal bir mola verdirtiyor...

Gaziantep'te böyle bir müzenin olması, beni çok gururlandırdı. Herkesin zaman ayırarak gidip görmesini isterim. Çıkışta da Zeugma Çingene'sinin kitap ayracından almayı sakın unutmayın...





Fügen Toksü: “Yirmi Yılda Çok Şey Değişti”

Yasemin SUNGUR

Günümüzün gözde mesleklerinden iletişim danışmanlığına yılların vermiş ve bu alanda çok başarılı olmuş bir isim bir isim bu sayı konuğumuz: Fügen Toksü. Onunla kariyer yolculuğunu konuştuk.

Şu anda yaptığınız işi kısaca tanımlar mısınız?

Benim mesleğim iletişim danışmanlığı ve internet yayıncılığı. Her ikisini de eşzamanlı olarak yürütüyoruz. Toksü ve Chase Halkla İlişkiler kuruluşumuzun ismi. www.halklailiskiler.com ve www.otoalsat.com internet yayınlarımız. Diğer yandan TÜHİD-Türkiye Halkla İlişkiler Derneği Başkanlığı görevini yürütüyorum. TOBB Medya ve İletişim Meclisi Başkan Yardımcısıyım, İnternet Medyası Derneği Başkan Yardımcısıyım, TheBrandAge dergisi yazarıyım.

Şu an yaptığınız iş dâhilinde bir gün içerisinde neler yaparsınız? Sizin yaptığınız işi yapan birisinin günü nasıl geçer?

Günümüz çok hareketli geçiyor. Üreterek geçiyor. İnternet sitelerinin hızına yetişmeye çalışıyoruz. TV bölümleri için çekimlerimiz oluyor, röportajlarımız oluyor. Katılmamız gereken toplantılar var. Mesleki çalışmalarımız var. Ve iletişim ile ilgili kendimizi geliştirme ve uygulama alanlarımız var.

İş hayatınıza başlangıcınızı, geçtiğiniz süreçleri anlatır mısınız?

Bugünkü şartlara göre ilkel bir ortamla başladığımızı düşünüyorum. Ama büyük kuruluşlarda çalıştım ve o günün koşulları için iyi imkanlarla çalıştım. On parmak daktilo kullanarak yazı yazmaya başladım, bugün on parmak bilgisayar, mobil teknolojileri kullanır durumdayız. Yirmi yılda çok şey değişti, düşünce yöntemi değişti. İnternet iş hayatına farklı bir vizyon getirdi, dünyayı eş zamanlı takip edebilmek imkanına sahibiz.

Örnek aldığınız birileri var mı?

Mesleğimizin ustaları, Betül Mardin ve Alaeddin Asna'yı bütün iletişimciler gibi ben de örnek aldım. İş dünyasının başarılı örnekleri ve dünya örnekleri her zaman bizim izlediğimiz kişiler.

Karşılaştığınız zorluklara örnek verebilir misiniz?

Birçok yeniliği yaşayan bir nesiliz, uyum süreçleri hepimizi zorladı ve zamanımızı aldı. Halkla ilişkiler çalışmalarını için yöneticilerin ikna edilmesi önemli bir zorluk teşkil etti.

Gelecek için nasıl planlarınız var? Hedefleriniz neler?

İnternet yayıncılık konusunda uzmanlığımızı sürdürmek. Ayrıca, iletişim çalışmalarımıza devam etmek.

Çocukluğunuzda hayalinizdeki meslek neydi?

İlkokul öğretmenimi çok sevdiğim için öğretmen olmayı çok istemiştim. Ama ilerleyen yıllarda ve halen devam ettiğim üniversitede ders vermek bu hayalimi gerçekleştirdi.

Nasıl bir öğrenci idiniz?

Disiplinli, saygılı, arkadaşlarını seven, ödevini yapan ama iddiasız, çalışkan bir öğrenciydim.

En sevdiğiniz dersler hangileri idi?

Türkçe...

En sevdiğiniz öğretmenlerinizi hatırlar mısınız? Hangi özellikleri dikkatinizi çekerdi?

İlkokul öğretmenim, çok havalı, çok modern bir hanımdı, halen de saygıyla anıyorum.



Okul hayatınızda ne gibi şeylerle ilgiliniyordunuz, ne tip etkinliklere katılıyordunuz?

Okul döneminde çok fazla etkinlik yoktu. Ama ilkokulda folklor, ortaokul ve lisede voleybol, üniversite de mesleki bilgimi geliştirecek etkinlikler oldu.

Üniversite eğitiminiz size neler kattı?

İletişimin temel disiplinlerini öğretti.

Staj yaptınız mı? Nasıl bir süreci?

O dönem PEREJA kuruluşunda yapmıştım. Halkla ilişkileri zor anladıkları bir süreci.

Kariyerinizde kaldıraç ve kırılma anları oldu mu?

Evet, işletme master'ı yapmam bana farklı bir vizyon sağlamıştır.

Şans ve rastlantılar var mı kariyerinizi / yaşamınızı etkileyen?

Çok dikkatimi çeken bir durum olmadı.

Sizin geçtiğiniz yerlerden geçecek olan öğrencilere tavsiyeleriniz, motive edecek, daha başarılı olmaya yönlendirecek önerileriniz var mı?

Üniversite yıllarını boşa geçirmemeleri ve çok çalışmaları, kendilerini geliştirmeleri, mesleklerini sevmeleri, sevdikleri işi yapmaları...



İş görüşmeleri/mülakat yapmışsınızdır, ilk neye dikkat edersiniz? Ne gibi özellikler adayı öne çıkarıyor?

Saygılı, pozitif, bilgili, bilgisini paylaşabilen...

Kendinizde beğendiğiniz güçlü özellikleriniz hangileri?

Pozitif, pratik, ekip çalışması, disiplin, çok çalışkanlık...

İşinizi daha iyi yapmak için hangi yönünüzü geliştirmek istersiniz?

Pazarlama ve satış olabilirdi..

İşinizde daha iyi olmak için nelere dikkat edersiniz?

Daha çok bilgili olmaya, gelişmeleri takip etmeye

Kendinizi daha mutlu hissetmek için neler yaparsınız?

Yoga ve meditasyon

Hobileriniz nelerdir, nelerle ilgilenirsiniz?

Spor yaparım, arkadaşlarımla, ailemle vakit geçiririm ve seyahat yaparım.

Sizi yönlendiren, geliştiren tavsiye edeceğiniz 1-2 film ve kitap ismi alalım.

Biyografileri severim, gençlere görgü kurallarını okumalarını tavsiye ederim. Mesleki kitapları okurum. Kitapların her kişiye vereceği farklıdır, bu nedenle tavsiyeyi değil kendilerinin seçmelerini öneririm.

aitirpusula
Halkla İlişkiler Ödülleri





“Probleme Mi, Çözümüne Mi?” Soru Yanlış!

Ufuk TARHAN

Hepimizin çok sık yaptığı bir hatadır bu; “problem çözümüne odaklanmak”. Oysa asıl olan, o sorunun çıkmamasına odaklanmak olmalıdır.

Büyük sorunlar aslında daima açık açık öylece bize doğru bakarlar bakmasına da pek çok kişi onları;

NASA uzayda tükenmez kalemlerin yer çekimi olmadığı için kullanılmadığını fark etti. Çünkü mürekkep aşağı doğru akıyordu... Amerikalılar yıllar süren, milyonlarca dolara mal olan araştırmalarla ve çalışmalarla sonunda uzayda da yazan tükenmez kalem ürettiler. Uzayda yazabilen kalem ilaveten yerçekimsiz ortamda, yukarı yönde, suyun altında ve sıfırın altından 300 dereceye kadar olan sıcaklıklarda da yazı yazabilmeyi sağlıyordu!

Aynı sorunu uzay çalışmalarında iddialı olan Ruslar da çözdü! Kurşun kalem kullanarak...

Bir başka örnek: Büyük, Japon kozmetik firmalarından birine bir şikâyet gelir; “Müşterilerden birinin aldığı sabun kutusu boş çıkmıştır”. Yetkililer derhal üretimden çıkıp, paketlenen sabun kutularını sevkiyat birimine gönderen hattı incelemeye alırlar.

Ve gözlem sırasında sahiden de bazı sabun kutularının hattan içi boş geçtiğini saptarlar. Mühendislere problemin halledilmesi için talimat verilir.

İki Çözüm üretilir.

Ya iki kişi tarafından kullanılan yüksek-çözünürlükte bir X-ışını cihazı geliştirilecek, hattan geçen bütün sabun kutuları izlenecek ve boş olmadıkları saptanacaktır;

Ya da güçlü endüstriyel bir elektrikli vantilatör hatta doğru yerleştirilecek, boş olan kutunun hattın savrulması sağlanacaktır.

Bu iki örnek sık sık internette dolaşır ve “problemi anlayın ama daima çözüme odaklanın, karmaşık yöntemler yerine, basit, kolay yolları tercih edin” öğretisinin destekleyicisi olarak anlatılır.

Kısmen doğrudur ama yetmez! Çünkü giderilmesi gereken asıl ihtiyaç; birinci örnekte, “astronotların uzayda yazabilmesi”, ikinci örnekte de “müşteriye kutuda, doğru ürünün ulaşması”dır.

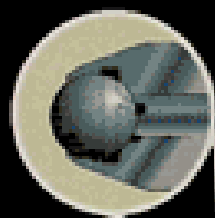
“Uzayda nasıl yazı yazarız?”a değil de tükenmezi uzayda nasıl akıtırız”a odaklanınca ya da “sabunların mutlaka kutulanmış olmasını nasıl sağlarız” yerine boş kutuları yakalamaya, yani, probleme odaklanınca o an akış çözülür ama sorunun tekrar oluşmamasından öte, asıl ihtiyacın algılanması atlanır! O yüzden diyorum ki, problemi anla, kök nedeni bul ama en önemlisi hemen akabinde “daima ve mutlaka asıl ihtiyaca odaklan!”...

Hepimizin çok sık yaptığı bir hatadır bu; “problem çözümüne odaklanmak”... Oysa asıl olan o sorunun çıkmamasına odaklanmak olmalıdır. “Kavgadan sonra barışmak, kayıptan sonra aramak” vb... ile ömürler tükeniyor... Ve yaşam patinaj yapan tekerleğe benziyor... Daha akıllı olmalı kendimizi, kaynaklarımızı, “problemleri asıl çıkararak, önceki adımları olumluya çevirmeye adanmalıyız”. Gerisi boş laftır!



FISHER *SPACE PEN*®

**Writes at any angle...
Even upside down.**



Precision steel socket
prevents leaks.

Sealed-Pressurized Ink Cartridge

Mobbing – Bullying - İş yerinde Zorbalık

Dilek ERİKLİLİ BECK

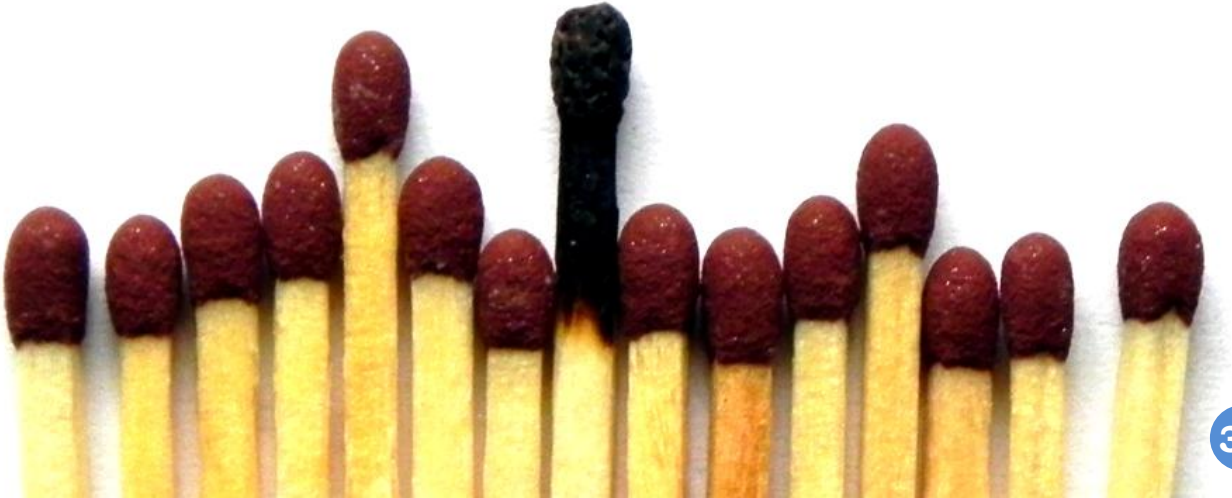
İş yerinde mobbing hayatımıza giren yeni kavramlardan. Kimsenin yaşamayı arzu etmeyeceği iş yerinde zorbalık, kariyer dünyasında çok ilgi çeken konulardan biri.

Mobbing'in Türkçe'de birebir karşılığı olmamasına rağmen; işyerinde zorbalık, taciz, baskı, psikolojik şiddet, işyeri terörü ,v.b. terimlerin bir bütünü olarak kabul edilebilir.

İşyerinde zorbalık sayıları gittikçe artan uluslararası bir problem olarak birçok ülkede olduğu gibi Türkiye'de de karşımıza çıkıyor.

Birçok yönden çocukların, gençlerin okulda ve okul dışında yaptıkları zorba davranışlarla (bullying), iş yaşamında karşılaşılan durumun arasında pek bir fark yok. Yapılan araştırmalar, zorba davranışların sadece çocuklar arasında yaşanmadığını ortaya çıkarmıştır. Çünkü zorba kişi bu davranışları çocukluğundan ve okul yıllarından başlayarak beraberinde iş yaşamına da getiriyor.

Zorba kişiler aslında kendilerine güveni olmayan, kendinde gördüğü, eksikliklerini başkalarını küçük düşürmeye çalışarak gideren, ikiyüzlü, riyakar, hoşgörüsüz, aşırı kontrolcü ve kıskanç kişilerdir. Kurban olarak seçtikleri kişinin herhangi bir zor anında onunla alay ederek, kendi yetersizliklerini yenmeye çalışırlar.



İş yerinde zorbalığın göstergeleri

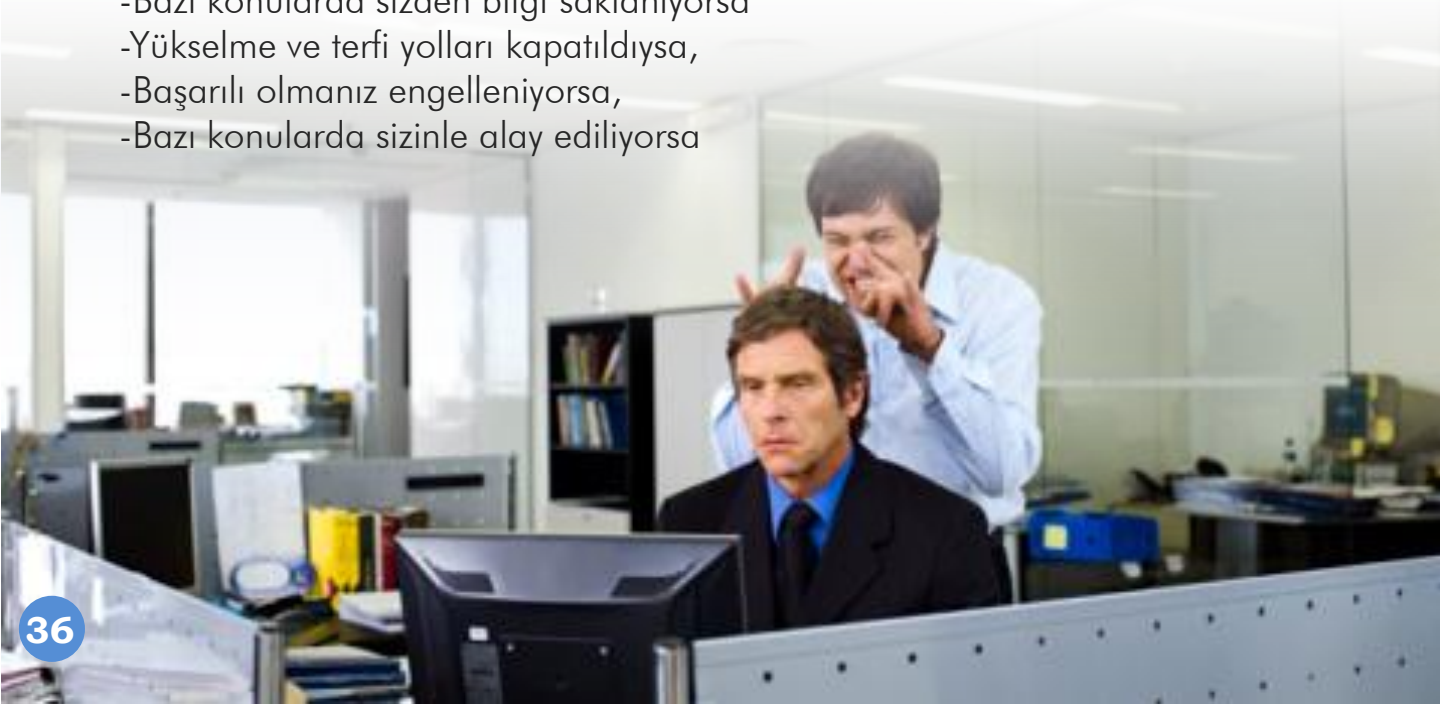
Zorbanın çocuklukta yaşadığı aile içi şiddet, aşırı ben merkezci davranışları, kontrolcü tavırları, narsist kişiliği v.b. özelliklerini, çalıştığı işyerinde davranışa dönüştürmesi ile bir gün siz de onun kurbanı olabilirsiniz.

Böyle bir iş arkadaşı ya da amirle çalışma olasılığı da bir anda sizin is yaşamınızı kabusla dönüştürebilir.

Ve sonrasında, zamanla çok hevesle başladığınız işinize gitmek istemez, kendinizi isteksiz, yorgun, haksızlığa uğramış, öfkeli ve çaresiz hissedersiniz. Çalışma motivasyonunuz ve iş veriminiz azalır. Bu belirtiler gerçekleştiğinde herhangi bir önlem almazsanız ileriki aşamalarda kendinize olan güven duygunuzu yitirirsiniz ve uyku bozuklukları, kilo kaybı, ülser, depresyon, ağlama nöbetleri, panik atak v.b. strese bağlı ciddi sağlık sorunları ile karşı karşıya kalabilirsiniz. Bu durum zamanla arkadaş ve aile ilişkilerini de olumsuz etkiler.

Eğer:

- Çözümlenemeyen bir çatışma ve baş edilemeyen bir durum varsa,
- İşyerinde aşağılanma ve tehdit edilme durumu ile karşılaştıysanız,
- Grubun dışında bırakılıyorsanız,
- Herkesin önünde küçük düşürülüyorsunuz,
- İş performansınız hakkında haksızca eleştiriliyorsunuz,
- İşten atılma ile tehdit ediliyorsanız,
- Hakkınızda asılsız dedikodular çıkarılıyorsa,
- Etnik ve dinsel kimliğinize sataşma varsa
- Bazı konularda sizden bilgi saklanıyorsa
- Yükselme ve terfi yolları kapatıldıysa,
- Başarılı olmanız engelleniyorsa,
- Bazı konularda sizinle alay ediliyorsa



Eğer bu davranışlardan bazıları size sürekli ve bilinçli olarak yapılıyorsa ve amaç sizi işten ayrılmaya zorlamak ya da işten atılmanızı sağlamak ise, ortada kasıtlı olarak yapılmış bir davranış var ise, o zaman siz iş yerinde zorbalığa maruz kalmışsınız demektir.

Zorba için kimler mükemmel kurban?

İşinizi mükemmel derecede iyi yapıyorsanız, iş arkadaşlarınızla iyi ilişkiler kurabiliyorsanız, çevrenizde sevilen, sayılan bir kişi iseniz, dürüst, güvenilir, iş yerine bağlı, iş değerleri ve ilkelerinden ödün vermeyen biri iseniz, yaratıcı ve özgür ruhla çalışıyorsanız, sizin yetenekleriniz ve eğitiminiz bir çok kişiden üstün ise,

SİZ , ZORBA İÇİN "MÜKEMMEL BİR KURBAN" SINIZ.

Bir Kurban olarak bununla başa çıkmak için öncelikle:

1.Hislerinize hakim olun ve duygusal davranmayın.

Zorbalar insanları duygusal anlamda manüpile etmekten zevk alır. Sakin ve mantıklı olun ve bu durumla başa çıkmasını bilin.

2.Kendinizi suçlamayın.

Araştırmalar gösteriyor ki suç kendinizde değil, size bu davranışları yapanda. Asla kendinize güveninizi kaybetmeyin ya da asla bir konuda yetersiz ve yeteneksiz olduğunuzu düşünmeyin. Onlar sizi genellikle akıl oyunları ile yenmeye çalışıyorlar, gerçekte işinizde göstermiş olduğunuz performansla göre değil.

3.İşinizde yapabileceğinizin en iyisini yapın.

Eğer işinizi yeterince iyi yapmıyorsanız, bazen işe geç geliyorsanız ya da öğle saatini normalden fazla uzatıyorsanız bu gibi davranışlar ile zorbanın eline fırsat vermiş olursunuz.

4.Her şeyi dosyalayın ,not edin.

Size karşı yapılanları, ne zaman yapıldığını, olayın nasıl başladığını v.b. bilgileri defterinize ya da kişisel bilgisayarınıza not edin ama asla bunu ofiste bırakmayın. E-mail'leri, notları saklayın ve zamanı geldiğinde İnsan Kaynakları Yöneticisi'ne verecek kanıtınız olsun.

5. Destek grubu oluşturun.

○ iş yerinde çalışan diğer arkadaşlarınızla iyi ilişkiler kurun, kendinizi sevdiren. Böylece zorba size tavır aldığı anda diğerlerini yandaş olarak kandıramaz.

6. Yardım isteyin.

Eğer birisinin size zorba davranışta bulunduğunu düşünüyorsanız bunu size yardım edebilecek kişilerle paylaşın. Bunu yaparken de dikkatli olun. Çünkü o kişi güveneceğimiz biri olmalıdır.

7. Bir uzmandan yardım alın.

Eğer size yapılan zorba davranışlar sizin fiziksel ve zihinsel sağlığınızı etkiliyorsa, bu stresle başa çıkmak için bir uzman yardımı gerekecektir.

8. Sağlıklı olun.

Egzersiz yapın, sağlıklı beslenin, iyi uyuyun.

9. Kendinizi eğitin.

Şirketin zorbalık hakkındaki politikaları, hukuksal olarak neler yapılabileceği gibi. Zorbalık hakkında ne kadar çok şey bilerseniz bununla başa çıkma başarınız da artacaktır.

10. Asla zorba davranışta bulunan kişiyi değiştirebileceğinizi düşünmeyin.

Onu değiştiremezsiniz. En iyi yapacağınız şey bu durumu nasıl en iyi şekilde, yara almadan idare edebilmek olmalıdır. Önemli olan bu durumu şirketinizin anlayıp, ona göre tavır almasıdır. Şirket çalışanların ihtiyaçlarını en iyi şekilde gözlemleyerek onlara güzel bir iş ortamı hazırlamalıdır. En kötü senaryo ise ya işi bırakacaksınız ya da zorba ve yandaşları ile uzun bir kavga ve çatışma sürecine hazırlıklı olacaksınız.



Ne yapmalı?

Bu zorba davranışların iş yerine maliyetinin sadece bir ya da birkaç çalışanın sağlığında ortaya çıkan problemler olarak düşünüyorsanız ne yazık ki yanılıyorsunuz.

Bu davranışlar;

Çalışanların performansındaki ve motivasyonundaki düşüşüne,
İşyerinde devamsızlık oranının artmasına,
Personel devir hızının yükselmesine,
Yetenekli çalışanın işten ayrılma isteğine,
İşletmeye güvenin azalmasına,
Müşteriye yansıyan sorunlara,
Kuruma bağlılıkta azalışa ve sonuçta olumsuz bir kurum ikliminin oluşmasına kadar varır.

Araştırmacı Michael Harrison'ın Amerika'da 9 bin kamu çalışanı üzerinde yaptığı araştırmada son iki yılda zorba davranışların neden olduğu zaman ve verimlilik kaybının, Amerika Birleşik Devletleri Bütçesine maliyeti 180 milyon dolardır. Türkiye'de böyle bir araştırma yapılmasa bile işyerine maliyetinin parasal anlamda da çok büyük miktarlarda olacağını söyleyebiliriz.

Bu önemli konuda en önemli görev öncelikle İnsan Kaynakları Yöneticisi'ne düşüyor. Bu konuda çözüm yolları bularak ve tepe yönetimi bilinçlendirmesi, zorbalık ve psikolojik tacizin yarattığı maddi ve manevi zararı tepe yöneticilerine bildirmesi, şirket içinde araştırma ve anket yapılmasını sağlaması gerekir. Zararın ne kadar büyük bir miktarda olabileceğine dikkat çekmelidir. Çözüm önerilerini açıklamalı, tepe yöneticilerin bu konuda sorumlu olduklarını belirtmekte ısrarcı davranmalıdır.

Üst yönetim , belirlediği politikalar ile şirketlerinde zorba davranışlara asla izin verilmeyeceğini, bu davranışlarda bulunanların cezalandırılacağını örgütte yapılan çalışmalar ile duyurmalıdır. Mobbing-Bullying olgusu ile karşılaşıldığında çalışanların ne yapmaları gerektiği konusunda belirli prosedürler oluşturulmalı ve bunlar hakkında tüm çalışanlar bilgilendirilmelidir. Şirket içinde tüm iletişim araçları kullanılarak bu konunun önemine dikkat çekilmelidir. Her düzeyden yöneticiler ve çalışanlar bu konuda eğitim almalı ve bununla başa çıkma yöntemleri konusunda bilgilendirilmelidirler.



Taksim Meydanı

Ayhan A. BİRLİK

Türkiye'nin en meşhur meydanı hangi meydandır?", diye sorulsa çok yüksek oranla tek isim telafuz edilir olsa gerek.

Taksim Meydanı!

Kimin ne derdi varsa bu meydana koşar, bir nevi ziyaret, türbe, adak makamı vs, gibi bir yer aslında.

İşçi bayramı olur Taksim, yılbaşı olur Taksim, milli maç olur Taksim, resmi bayramlar olur Taksim, protesto, anma, kutlama, seneyi devriye, ne olursa olsun adres her zaman aynıdır: "Taksim Meydanı"

Ben de yaklaşık 4 sene hafta içi her gün Taksim Meydanı'na selam vererek gidip geldim işime.

Geçtiğimiz sene bir öğlen arası meydana kadar yürüdüğümde fark ettim ki Taksim Cumhuriyet Anıtı'nın etrafı düzenlenmiş, anıt restore edilmiş, aydınlatmalar modernize edilmişti. Caiz tabirle Anıtın yüzü gözü açılmıştı.

Bir anda Türkiye'nin en meşhur meydanının orta yerinde bu meydan ve anıt hakkında ne kadar az şey bildiğim gerçeği ile yüz yüze kalmıştım. Ne zaman yapılmış, kim yapmış, nerede, ne kadara, ne amaçla yapılmış gibi sorular döndü durdu aklımda.

İşlerimi hallettikten sonra meydana yer alan meşhur kahve zincirinden Mochamı alıp, akıllı telefonum ve 3G hızlı bağlantım ile merakımı gidermek için başladım oturduğum yerde araştırmaya.

Google'da birkaç kelime arattıktan sonra Nebil Özgentürk'ten Çetin Altan'a, Haşmet Babaoğlun'dan Sunay Akın'a bir çok önemli şahsiyetin daha önce bu konuda yazılar yazdığını öğrendim. İçlerinde gerçekten ilginç olan noktalar vardı. Örneğin anıtın İstiklal Caddesi'ne bakan yüzünde rütbeli iki Rus askerin tasvirlerinin olduğunu öğrenince çok şaşırdım. General Frunze ve Mareşal Vorosilov.

Bu iki askerin tavsiyeleri, Kurtuluş Savaşı'nda Rusların yaptığı yardıma karşılık bir teşekkür olarak Atatürk'ün emri ile Cumhuriyet Atınında yerlerini almışlar. Tabi, bu teşekkürün muhteviyatını değerlendirirken dönemin şartları ve konjonktürel yapısını da göz ardı etmemek lazım.

Bu önemli konunun yanında araştırmalarım sonucunda Taksim Cumhuriyet Anıtı hakkında karşıma çıkan diğer kayda değer bilgiler ise şu şekildeydi:



- Anıtın heykeltıraşı, İtalyan Pietro Canonicamış.
- Anıtın çevre düzeni mimar Guilio Mongeri tarafından yapılmış.
- Yapımı 2.5 sene süren anıt 8 Ağustos 1928'de açılmış.
- Ağırlığı 84 ton olan Taksim Cumhuriyet Anıtı, Roma'dan İstanbul'a gemi ile getirilmiş.
- Yüksekliği 11 metre olan anıtta pembe Trentino ve yeşil Suza bölgesi mermerleri kullanılmış.
- Anıtın yapımında mali kaynak olarak halk bağışı kullanılmış.
- Anıtın bir yüzü Kurtuluş Savaşı'nı, diğer yüzü ise Cumhuriyet Türkiye'sini simgelemektedir.
- Kurtuluş Savaşı cephesinde Atatürk, Türk askerlerinin önünde görülmektedir.
- Cumhuriyet Türkiyesi cephesinde ise Atatürk, İsmet İnönü, Fevzi Çakmak Türk halkı ile birlikte genç Cumhuriyet'i betimlemek için bir arada görünmekteymiş. (General Frunze ve Mareşal Vorosilov'un da heykelleri bu cephede yer almaktadır.)
- Anıtın yan yüzlerinde birer asker bulunmaktaymış.
- Ayrıca, anıtın yan yüzlerinde mermer yalıklar yer almaktaymış. (Su ögesi daha sonra kullanılmamıştır.)

Bu bilgileri edindikten sonra, burnumun dibinde olan anıta yeniden gidip bilgileri doğrulayan fotoğraflar çekmişim.

Yazıya dahil olanlar bu fotoğraflardan birkaçı.

Bir dahaki taksim ziyaretinizde lütfen biraz daha detaylı inceleyin bu kıymetli anıtı.



Biz Ne “Y” Mişiz...

Zeynep KIYAK

Son zamanlarda Y kuşağı kavramını sık duyar olduk. İK çalışanları, iş dünyası ve medya, “Y kuşağı”ndan bahsediyor. Birçok yerde, Y kuşağının neleri sevdiğini, neleri hedeflediğini, nasıl bir kariyer yolu seçmek istediğini okuyor veya duyuyoruz. Ancak, bir de hayatın ve Türkiye'nin gerçekleri var...Bu kez, Y kuşağına farklı bir bakış açısıyla bakalım isterseniz.

Y Kuşağı hakkında bildiklerimiz, bilmediklerimiz veya hakkımızda söylenenler...

“Y kuşağı” diye bir kavram atıldı ortaya ve bu Y kuşağı hakkında birçok saptama yapılmaya başlandı. Y kuşağından biri olarak, ben de internette ve kariyer sitelerinden okuduklarımı kendi düşüncelerimle paylaşmak istedim.

Mesela Y kuşağı ile ilgili neler deniyor?

Özgürlüklerine düşkünlüdürler, bağlanmayı sevmezler, sadık değillerdir. Kendilerine güvenirler. Etik değerleri farklıdır. Hırslıdırlar. Çalıştıkları yerden beklentileri yüksektir. Yüksek otoriteyi sevmezler. Daha esnek çalışma şartları ararlar. Emir almaktan ve başlarında bir ‘hegemonya’ bulunmasından hoşlanmazlar. Hayattan beklentileri farklıdır. Kendi düşüncelerine çok önem verirler, kendilerine fikirlerinin sorulmasını isterler. Çabuk yükselmek hedefindedirler.



Birçok internet sitesinde, dergide, gazetede, iş çevrelerinde, Y kuşağı ile ilgili farklı tanımlar, kategoriler ve sınıflamalar epey fazla. Pazarlamablogu.com'dan okuduğum ve paylaşmak istediğim bir bölümde Y kuşağı ile ilgili şöyle demekte:

- Çok kanallı TV ile büyümüş, internete hemen adapte olmuş,
- Uzun süreli sadakat göstermeyen ve kolay kolay tatmin olmayan bir yapıda
- İşverenlerinden beklentileri oldukça yüksek
- Eğitimin ve öğrenmenin sürekli olmasına inanan, şirket içi eğitimleri önemseyen
- Kendilerini ispat etmek isteyen,
- Kendini ve tercihlerini rahatlıkla ortaya koyabilen,
- Rahatlarına düşkün.



Bu maddeler çoğaltılabilir tabii.

Yine, okuduklarıma göre, bu kuşağın kendilerine has nitelikleri sebebiyle klasik çalışma ortamlarına uyum sağlamalarının pek mümkün olmadığı, iyi eğitilmiş, yüksek donanımlı ve hırslı oldukları için de, işyerine sadakat duymadıkları üzerinde duruluyor. Şirketler onları elde tutabilmek için piknikten tango ile desteklenen eğitime, tekne gezisinden paintball'a kadar uzanan bir yelpazede etkinlik gerçekleştirdikleri, yazılıp çiziliyor. (yeniaktuel.com)

Cep telefonlarının mesajlaşma servisi ile msn gibi servisleri sık kullandıkları ve dar alana çok fazla kelime sığdırmak istedikleri için, dilleri bozuk olan; tüketim ve reklam jenerasyonu olarak bilinen Y kuşağı, teknolojiye vazgeçemiyor. En yaygın olarak "selam" yerine "slm", "Teşekkür ederim" yerine "ısk" gibi kodları yazıyorlar. "Manyak bişey", "dehşet güzel" "korkunç iddialı" gibi farklı ve yanlış anlatımlara cümlelerinde yer veriyorlar. Oha falan olup triplere giriyor; kızdıkları zaman ayar olup, sevgilileri terk ettiğinde de psikopata bağlıyorlar. Onlarca farklı kelime ve kavramı kullanıp, 'dumura uğratıyorlar' herkesi. Saç biçimlerinden kılık kıyafetlerine kadar farklı bir kimlik izi taşıyor Y kuşağı.. Bunların hepsi zaman zaman kızdığımız, takıldığımız, gülüp geçtiğimiz,eleştirdiğimiz yanları Y kuşağının ya da 1980-1995 yılları arasında doğan gençlerin.

Madem öyle, bu sayılanların yanısıra, hiç mi olumlu yanları yok bu Y kuşağı'nın diye sormadan edemiyor insan.

Öyle ki, kendi sitelerini, lise yıllarındayken kurup, e-ticaret bile yapabiliyorlar. Y'lerin %50'sinden fazlası bir webcam'e sahip. Ve bu kuşak, bir önceki kuşağa kıyasla, pazarlama, iletişim, bilişim, finans, ekonomi gibi konularda forum veya blog sayfalarında çok daha fazla görüş bildirip, yorum yazıyorlar. Hızlı düşünüyorlar. Düşündüklerini rahatlıkla söyleyebiliyorlar.

Bir de işin öteki tarafı var. Y kuşağı denilen tarih aralığında, yani, 1980-1995 aralığında doğmuş biri olarak ve bu kuşaktan pek çok kişi tanıdığım için, diğer pencereden bakmakta fayda var:

Günümüzde iş başvurularının çoğunu Y kuşağı diye tabir edilen genç arkadaşlarımız yapmakta. Ve birçok sorunu da, hem işe alım süreçlerinde, hem de çalışırken birlikte yaşıyorlar.

Mesela, verilen örneklerden ve tanımlamalardan da yola çıkarsak eğer, karşımıza şöyle bir sonuç da çıkabilir.

Saptama 1 : Y kuşağı mensupları, çalıştıkları firmaya bağlı değil. Sadakatsiz.

Yorum 1 : Niye mi? Çünkü, eğer işveren, çalışan Y arkadaşın maaşını zamanında ödemiyor, sigorta primin yatırmıyor, gecikmeli ödüyor veya aldığı maaşın çok altında bir prim ödüyorsa, şirkette uzun soluklu çalışamaz Y'miz. Fazla mesaiye kalması isteniyor, mesai parası verilmiyorsa, kendisini geliştirmesi için hiçbir alternatif uygulama veya eğitim sunulmuyorsa, piyasadaki standartların altında çalışıyorsa, çok kısa sürede, çok fazla iş yüklenmesi isteniyorsa, üstüne üstlük teşekkür veya taktir etme gibi insani nezaket kurallarından bihaber yaşayan ve empati ve iletişim kuramayan yöneticilerle çalışıyorsa; Y'nin istifası kaçınılmazdır.

Saptama 2 :Rahatlarına çok düşkündürler.

Yorum 2 : Çağrı merkezi, hipermarketler, büyük alışveriş merkezleri, fast food restoranları, mağazalar gibi alanlar, çok dinamik ve genç yapıya sahiptirler. Bu alanlarda da çalışanlar, genellikle Y kuşağındandır. Mesela bir AVM'deki fast food restoranında çalışan elemanları ele alalım. Günde 100'den fazla müşteriyle ilgilenir, sipariş alır, sipariş verir, bütün gün ayakta çalışırlar. Lavaboya gitme vakitleri bile yoktur çoğu zaman. Çünkü "Müşteri, bekletilmez"...



Çağrı merkezlerinde de durum farklı değildir. Günde 500'den fazla çağrıya cevap veren, soruları ve sorunları dinleyip çözüm arayan , arada kredi satışı, yeni hat satışı, poliçe satışı da gerçekleştiren, ama çay içmek, nefes almak ,lavaboya gitmek gibi zorunlu ihtiyaçlarının bile dakikalarla sınırlı olan çalışanlar var. Bu tempoda çalışanların, 5-10 dakikalık molaya çıkmaları, 'rahatına düşkünlük' olarak nitelendirilebiliyor.

Hipermarketlerdeki arkadaşlara da, farklı değil. Yüzlerce ürünün kontrolü, raflara yerleştirilmesi, kasada biriken ve azalmak bilmeyen kalabalığın ödemelerinin alınması, arada kredi kartlarının inceliklerinden, kazandırdıkları ekstra paralardan bilgi verilmesi, adeta motor gibi, dur durak bilmeden, önünden geçen ürünleri barkod okuyucuya okutması ve iki dakika tuvalet gibi zorunlu bir ihtiyaç için, yerinden kalktığında, takım lideri veya şefinin azarına karşılaşması. "Rahatına düşkün" çünkü!

Böyle çalışma şartları ve temposunda, ancak bu kadar olabiliyor, demeden duramıyor insan. Hatta Y kuşağı hakkında saptamaları okuyunca, bu cümleye şöyle devam etmek istiyorsunuz; "Buyrun kolaysa siz yapın"...



Saptama 3 : Baskı, otorite ve disiplin altında çok zor çalışırlar. Kolay kolay boyun eğmezler.

Yorum 3: Çünkü, özgürlüklerine düşkünlüdürler. Dikte, hegemonya, itaat gibi kavramlara yabancıdırlar. Demokrasiyi özümserler. Kendi fikirleri vardır; bunu rahatlıkla söylemek, bildiklerini savunmak isterler. Bu yüzden, başkalarının doğrularını kendi doğrularımış gibi, ezberlemek istemezler. Sorar, sorgular, itiraz eder, haklarını ararlar. Köle gibi çalışmak veya birine köle olmak, onlara göre değildir. Birey bağımsız olmalı, özgür düşünmeli, özgür bir ortamda, baskı altında kalmadan çalışabilmelidir. Ters olduğu zaman, Y'den uzun süre çalışması beklenmemelidir.

İfade özgürlüğünün engellendiği, birtakım politik, dini veya sosyal ideolojilerin benimsetilmeye çalışıldığı, propaganda oyunlarının oynandığı, "benim dediğim olacak" diyen bir yönetim şeklinin olduğu ortamda, isteksizlik oluşacak; uzun soluklu bir çalışma olmayacaktır.

Bu yüzden bu basit saptamalar yapılırken, içinde bulunduğumuz koşulların da değerlendirilmesi gerekir.

Televizyon, internet, mobil iletişim gibi birçok teknolojik gelişme, bilgiyi kolay bulup çabuk tüketen bir toplum haline getirdi bizi. Sanırım, bu hızlı değişimin karşısında, öte tarafta, yasal, toplumsal ve sosyal birçok şey, bu kadar hızlı değişmedi. Değişemedi. Böyle olunca da, farklı bir Türkiye portresi ortaya çıktı.

Y kuşağı gibi kavramlar ortaya atmadan, Y kuşağını acımasızca eleştirmeden ve dar bir bakış açısıyla saptamalar yapmadan önce, iş dünyasındaki ve çalışma hayatındaki aksaklık ve yanlışlıkların gözden geçirilmesi ve yeni bir düzenlemeye gidilmesi gerekmez mi?...

Tüketim...

Deniz ÖZTAŞ

Tüketim çılgınlığı insanoğlunun hastalığı mı? Yoksa bu bolluk, bir lütuf mudur? Globalleşme, internet, üretimde verimliliğin artması, uzak doğudaki düşük işçilik, organize perakendenin güçlenmesi fiyatları aşağı çekerken, fiyat rekabetinden markaların “makul” kalitede üretim yapmaları da çabası. Bunun üzerine, bir de teknolojideki hızlı değişim ve modaların çabuk tüketimi, ürünler henüz eskimeden “atıl” duruma gelmesi, tüketimi hızlandırıyor.

İş dışındaki özel hayatımızda daha tüketime hazır bir hal içinde oluyoruz. Bu zamanlarda ağırlıklı olarak internette veya dışarıda geziyoruz. Dışarıda dolaşmak için AVM'lere alternatif mekanlar büyük şehirlerde azalmaya başladı, benzin istasyonları da, küçük süpermarketleri ve büfeleri imrendirecek durumdadır. İnternette ise alışveriş yapmak çok yaygınlaştı ve kolaylaştı. Buna alışveriş siteleri ve niceleri eklenince e-posta bombardımanına tutuluyoruz.

Peki bu kadar günden güne artan tüketimi tetikleyen satın alma kararları nedir? Hangi dürtüler tüketimi hızlandırıyor? Nedir satın alma süreçleri? Ve şu an için son soru: Pazarlama tüketimi nasıl etkiliyor?



Pazarlama ve satışla iç içe geçen on dört yıldan sonra dönüp baktığımda tüketimi etkileyen bir çok faaliyette yer aldığımı görüyorum, bazıları ile gurur duyarken, **bazıları hakkında şüpheyeye düştüm. Acaba gereksiz yere tüketimi artırıyor muyuz? Veya** insanların zayıf yanlarını kullanıp onlardaki alma dürtüsünü azdırıyor muyuz?

Martin Lindstrom'un Buy-o-logy sonra yeni piyasaya çıkan kitabı "BrandWash" da belirtilen www.enough.org.uk adlı web sitesinde Anti-Tüketim kampanyaları düzenleniyor. Grup israfın dünyanın fakirleşebileceği ve insanların aşırı tüketim ile yabancılaşmaları konularında endişe duyuyor.

Peki alışverişe "Bağımlı mıyız?" Firmalar bu bağımlılığımızı kötü yönde mi kullanıyor?

İlk olarak insanların "bağlanma istekleri" üzerinde duralım. Her ne kadar yeniliklere açık da olsak, ilk soru "Memleket neresi?" olur... Bağlarımız, geldiğimiz yer önemlidir. Bu bizim beynimizden gelme koruma iç güdüsü ve bağlanma ile ilgilidir.

Bu sebepten dolayı, markaların hem efsane olmuş ürünleri ile çok fazla oynamamaları, hem de ileriye dönük sadık müşteri yakalamak için küçük yaşlarda tüketiciler ile irtibatta olmak.

Efsane ürünlerden bazıları, Ülker Çikolatalı Gofret, Hacı Şakir Sabun, Sana Yağ, Uludağ Gazoz, Vakko Kıyafet, Matchbox ve Majorette Arabalar, Barbi Bebek, Atari Video Oyunu, Adidas, Dido... ve kültürümüzde değişmeyen alışkanlıklar; ince belli bardakta çay, simit, Türk kahvesi gibi...



Çocukların tüketiminden öncesinde de, bebeklerle iletişim önemli. Hatta anne adayları ile... Neden mi? Anne karnındaki bebek, anne yolu ile tat alışkanlıklarına ve müzik/melodi zevkine sahip olmaya başlıyor. Annelere dinletilen "jingle" lar bebeğin bilinçaltına yazılıyor.

Koku, anne adaylarını ve çocukları etkileyecek, beyin altına satın alma kararı ile ilgili olumlu sinyaller gönderecek önemli bir etken. Bir mekanın kokusu, oradaki deneyimi olumlu yönde etkiler ve o ürün veya mekan hakkında müspet hatıralar oluşur, bu da kişilerin tekrar aynı yere gitmesini sağlamaktadır.

Sadece LEGO, Hotwheels, Barbi, McDonalds gibi ağırlıklı olarak çocukken tüketilecek markalar çocuk tüketicilere yatırım yapmıyor, ileride çok sıklıkla karşılaşacakları markalarda henüz zihinler her türlü yeni bilgi ve markayı emmeye hazır süngerken bu faaliyetlerde bulunabiliyorlar.



Bunlardan en başarılı olanları, beyaz eşya markaları: Electrolux, Miele gibi minyatür ev aletleri yapan markalar. Annelerini taklit etmek isteyenler kız çocuklar için uygun. Benzin istasyonları Shell ve BP gibi markalar, oyuncak kamyon, minyatür benzin istasyonları, ve sponsor oldukları diğer markaların oyuncak arabalarıyla beraber çocuklarla genç yaşta iletişime geçiyorlar.

Caterpillar iş makineleri, Ferrari, Harley Davison ve daha birçokları... Yapılan Zihinsel Pazarlama araştırmalarına göre 36 aylık bir çocuğun yaklaşık 100 marka logosunu tanıyabiliyor. Dolayısıyla, markaların onları istismar etmeden iletişime geçmeleri doğru bir strateji olacaktır. Ne kadar erken bir marka ile tanışsak o markayı kullanma şansımız o kadar artacaktır, geçmişe bağlanma ihtiyacı temel güdülerimizde sadece bir tanesi.

Ayrıca çocukların aile içindeki satın alma kararlarını etkilendiğini de göz önüne alırsak bu yatırımların gereği belli olacaktır. Bizim oğlana göre tüm Sarı-Kırmızı benzin istasyonları "bizim istasyonumuz"... Gelecek ay, zihnimizi etkileyen diğer faktörlerle devam edeceğiz.



Bulunduğu Kıyıda Ayrılan Kadınlar

Bahanur ALIŞOĞLU

Dünyadaki pek çok kadın yazar, politikacı, aktivist ya da sanatçı 'kendi konfor çemberini' terk ederek hayata başka kıyılarda başladı. Bu da, onların öyküsüdür. Birkaç kadının diğerlerine ilham olan öyküsü.

Yıl 2000. Yazmaya karar verdiğim anda elime kalemi aldım ve ortaya ilk şu cümle çıktı: "Bulduğun kıyıda ayrılmazsan karşıdaki kıyıları göremezsin."

Çocukluğumdan beri içimde büyük bir macera tutkusu süregelmiştir; ama bunu kalemlerle ifade etmeyi ise dokuz yaşında tutmaya başladığım ilk günlüğümle öğrenmişimdir. Geçenlerde de bir söz gördüm duvarın birinde: 'Hayat kendi konforlu çemberinden çıktığında başlar.' Ben de kendi konforlu çemberimi 2009 yılında üniversiteye başladığımda bırakmış, şimdilerde de yurtdışında yaşamaya başlamış olduğum için, bu iki söz üzerine düşündüm. Dokuz yaşındayken karşıdaki kıyıları görmem gerektiğine inanırdım. 20 yaşındayım ve sadece kıyıları değil; tüm dünyayı görmem gerektiğine inanıyorum. Böyle düşünen sadece ben değilim elbette.



Bir otobüste olduğumuzu farz edelim. Kıyılarından ayrılanlar da duraklar olsun. Biz de teker teker onlardan bazılarını ziyaret edelim. Ben ilk durağım olarak Ayn Rand'ı seçtim. Otobüs yavaşça Ayn Rand durağına doğru ilerlerken, ben de sizlere onun hakkında birkaç bilgi vereyim. Ayn Rand 2 Şubat 1905'te Rusya'da doğmuş ve eğitimini orada tamamlamış bir yazar. Kendisi Yahudi asıllı bir aileden gelmişti ve o dönem Rusya'da Yahudi kadınlara da üniversiteye gitme hakkı tanındı. Ayn Rand, Rusya'da üniversiteye giden ilk kadınlardan biri oldu. 1926'da ise tüm ailesini ve hayatını geride bırakarak Amerika'ya göç etti. Orada bir dönem Hollywood'ta yazarlık yaptı ve daha sonra kendi kitapları ve felsefesiyle tanınmaya başladı. Rand, 'Atlas Silkindi' ve 'Yaşamak İstiyoruz' adlı eserleriyle ünlüdür. Kendisi hayatı boyunca birçok idealin öncüsü olmuşsa da, biz onu en çok edebiyat ve felsefe alanına yaptığı katkı 'objektivizm' ile tanırız.

Rand, 1982 yılında öldü ve ABD'de kaldığı süre içerisinde bir daha asla Rusya'ya dönmedi. Otobüsümüz Ayn Rand durağında durdu. Kendisi bize o alaycı ve kendinden emin yüz ifadesiyle gülümsüyor ve soruyor: "Nereden ve niçin geliyorsunuz?" Biraz kekeledikten sonra cevaplıyorum: "Biz bulunduğu kıyidan ayrılanlarız. Bize örnek olan insanları ziyaret ediyoruz" Bir kahkaha atıyor ve o meşhur sözlerinden birini söylüyor: "Yaratıcı bir insan, başarıya aşkı ile motive olur; başkalarını yenme arzusuyla değil" diyor ve gözden kayboluyor. Ben ve otobüs sakinleri de bu söz üzerine düşünerek yolumuza devam ediyoruz.



Otobüsümüz uzak diyarlara doğru yola çıkıyor. Bu kez **Meri Te Tai Mangakahia**'yı ziyaret edeceğiz. Kendisi Yeni Zellanda Maori (Yeni Zellanda yerlisi) kabilelerinden bir kadın üye. 1868 yılında doğmuş olan Meri Te, köklü bir Maori kabilesinin üyesiydi. O dönem Yeni Zellanda'da Maori kadınlarının seçme ve seçilme hakkı yoktu. Meri Te Tai ise, dört çocuk sahibi olduktan sonra parlamentoya girdi ve Maori parlamentosunda kadın hareketleri üzerine çalışmalar yaptı. Sadece kadınların seçme ve seçilme hakkı na sahip olmasını talep etmekle kalmadı; üstelik parlamentoda kadınlar için daha fazla koltuk talep etti. Yıllar süren siyasi kavgalardan sonra bu dileğini gerçekleştirdi ve bunu şu deyimiyile ifade etti: " Amaca ulaşıldı." Erkek egemen bir toplumda kadının, üstelik bir kabile üyesinin böylesine bir zafere erişmesi sadece Maori ve Yeni Zellanda tarihi için değil; dünyadaki tüm kadınlar için de önemli bir tarihtir. Kendisi eşi öldükten sonra inzivaya çekildi ve 1920 yılında hastalıktan öldü. Ben size onu anlatırken durağa geldik bile. Kendisi geleneksel Maori kıyafetinin içinde duruyor ve bizlere bakarak gülümsüyor. Biz de ona gülümsüyoruz. Dilimizi biliyor mu acaba diye soranlar var otobüste. Elbette biliyorum diye gürlüyor Meri Te! "Ben Yeni Zellanda'da doğup büyüdüm!" Biz de ona kısaca amacımızı anlatıyoruz ve bize bakarak: "Amaca ulaşın ama çok çalışın" diyor ve o da Ayn gibi sislerin içinde kayboluyor. "Ben de tuhaf bir izlenim bıraktı" diyorum diğerlerine. "Belki de eski zamanlardan bir kabile kadını olmasının etkisi büyüktür " diyor yolculardan birkaçı. Belki de, diyorum ve başka duraklara doğru yola çıkıyoruz.



Meri Te Tai Mangakahia

Bu sefer uzaklara değil; komşu bir ülkeye doğru yola çıkıyoruz. İranlı, kadın hakları üstüne çalışmalar yapan ödüllü gazeteci ve yazar **Parvin Ardalan**'ın ülkesine; İran'a gidiyoruz. Parvin Ardalan 1967 yılında İran'da doğmuş bir gazeteci. Kendisi İran'da kadın hakları ve sansür adına yaptığı çalışmaları ile uluslararası arenada tanınmakta. İran gibi İslam rejiminin dikte ettiği ve kadın haklarından değil; insan haklarından bile doğru dürüst bahsedilemeyen bir dönemde kendisinin bu tarz kampanyalar yaparak insan hakları bilinci uyandırması ve kadın haklarından dem vurması tüm dünya tarafından alkışlandı. Kendisi 2006 yılında başlattığı 'Kadın-Erkek eşitliği için 1 milyon imza' adı altında yaptığı kampanyayla tanındı ve Olof Palme ve yaşasaydı onunla gurur duyacak olan Simone de Beauvoir ödülüne layık görüldü. Kendisi Tahran'dan sürüldüğü için, 2009 yılından beri İsveç'te yaşamakta. Biz de karlarla kaplı İsveç durağına yaklaşıyoruz kendisinden bahsederken. Kısaca amacımızdan bahsediyoruz ve bize dönerek o Doğu'ya has gülümsemesiyle şöyle diyor: "Bazen yorulabilirsiniz ve vaz geçmek de isteyebilirsiniz. Önemli olan hayal etmek ve düşlerinizin gerçekleştiğini izlemektir" diyor. Benim de gözlerim hafiften yanmaya başlıyor vatanından sürgün edilmiş Parvin için ama ağlamıyorum. Ağlamak yerine bazen cesur olmak ve göğüsleyebilmek gerek diyorum. Biraz hüzünlü; ama kesinlikle güçlü bir şekilde Parvin'i bırakıyoruz arkamızda.



Parvin Ardalan

marti* şubat 2012



Ece Temelkuran

Bu kez uzaklara gitmiyoruz. Kendi içimizden ve yurdumuzdan bir kadın var bu kez karşımızda: Ece Temelkuran. Biz onu gazetecilikteki üslubu, açıksözlülüğü, kitapları ve Ermeni sorunu üzerinde yaptığı hassas çalışmaları ile tanırız. Bir de bize 'Muz Sesleri' adında bir kitap armağan etmiştir. Ece'ye doğru yola çıkarken, ondan da bahsetmek gerek biraz. Kendisi 1973 yılında İzmir'de doğdu ve Ankara Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. 1993 yılında Cumhuriyet Gazetesi'nde yazmaya başladı ve kendisi Brezilya, Hindistan ve Venezuela gibi ülkelere giderek çeşitli gazeteler için köşe yazıları ve sonunda kitaplar yazmaya başladı. Ulusal ve uluslararası arenada birçok ödüle layık görülen araştırma ve yazıları ile genç gazetecilere ilham kaynağı oldu. 'Ağrı'nın Derinliği' kitabıyla insanlara 'hımmm' dedirten Temelkuran başarılı bir çalışmaya da imza attı. Kendisinden ateşli bir şekilde bahsederken Türkiye durağına da gelmiş bulunuyoruz. Ece Temelkuran'da durağa dayanmış bize gülümsüyor. Biz de yine amacımızdan bahsediyoruz. Bize dönüyor ve o imalı sözlerinden birini söylüyor: " Işıktaki yıkamalı gözlerini, ışık kaçan her göz, kendinde dinlenmeyi ve kendi suyuyla yıkanmayı öğrenir çünkü. Tıpkı boyunlarını kendi gövdelerinde uyutmayı öğrenmek zorunda olan kuğular gibi..."

Biz de bu söz üzerine otobüse atılıyor ve mola vereceğimiz yere gidiyoruz. Çay kahve eşliğinde yapılan tartışmalar ve sohbetler doğrultusunda laf lafı açıyor ve sonunda bana şu soruluyor: "Peki, bu konuyu nasıl bir sonuca bağlardın?" Duraksıyorum. Dört güçlü ve ünlü kadının ardından bu sorunun bana yöneltilmesi ezilip büzülmemeye neden oluyor; ama topluyorum kendimi ve son olmayacak ama ilk olan sözlerim olarak şunları sarf ediyorum: "Burada 4 kadın-4 ülke sunarak bir şeylerin altını çizmeye çalıştım. Kadın olmanın her zaman zorluklarla mücadele etmek olmadığını; inanıldığı ve bir kıyıya ulaşmak için hayallerimiz olduğunda istersek gökyüzüne dokunabileceğimizi de vurgulamak istedim.

Bu kadınlar illa yazar, politikacı ya da gazeteci olmak zorunda değil. Bu kadınlar ekonomist, ev hanımı, doktor, öğretmen, mühendis veya sanatçı da olabilir. Yeter ki inandığımız bir hedefimiz ve ulaşmak istediğimiz kıyılarımız olsun. Kıyılar insana cinsiyet sormaz pasaportunuzu gösterdiğinizde. Sadece inanmanız ve bir şeyleri başaracağınıza dair azminiz olduğu sürece herkes bir kıyıya tutunur. 20 yaşında ilk kıyısına ulaşmış; ama birçok ulaşacak kıyı olduğunu fark etmiş biri olarak hepinizin kendi kıyısını bulmasını diliyorum. Unutmayalım!

Bulduğumuz kıyıdan ayrılmazsak, karşıdaki kıyıları göremeyiz."

HARUKI

MURAKAMI

SAHİLDE KAFKA



İN!

DK
GÖĞAN
KİTAP

Sahilde Kafka

Sema Büyüksıvaci

Bu ay birbirinden farklı üç kitaba yer veriyoruz bu sayfalarda. Kendinize vakit ayırın; kitap okuyun.

Yazar: Haruki Murakami

Sayfa Sayısı: 651

Yayınevi: Doğan Kitap

Kitabın kapağını açtığınızda karşınıza Karga adlı delikanlı diye bir başlık çıkıyor ve ilginizi çekiyor. Sizi roman içine alıp ilginç konuyla elinizden bırakmıyorsunuz. Kafka Tamura on beş yaşına girdiğinde evden kaçıyor. Kafka bu kaçıışı uzun yıllardır planlıyor aslında. Sırt çantasına doldurduğu eşyalarla hiç bilmediği bir şehirde, yeni bir hayata başlamak isteyen Kafka'nın, yapmaktan en çok zevk aldığı şey, kütüphaneye gidip bulabildiği her kitabı okumak...

Diğer kahramanımız Nakata ise, çocukluğunda yaşadığı ve nedeni çözülemeyen bir bilinç kaybı sonrasında, okuma yazma bilmeyen, en basit matematik işlemlerini dahi yapamayan yaşlı bir adam. Belediyeden aldığı engelli yardımıyla hayatını sürdürüyor. Ama Nakata'nın çok önemli bir özelliği var; kedilerle konuşabiliyor. Bu özelliği sayesinde kedisi kaybolanlar ondan yardım isteyince, Nakata da, küçük hediyeler karşılığında kayıp kedileri bulup evlerine teslim ediyor.

İki kahramanın, Kafka ve Nakata'nın öyküsü romanın sonlarına doğru gizemli bir cinayetle kesişiyor.

Sürükleyici ve sizi başka bir âleme götüren romanı mutlaka okumanızı tavsiye ediyorum.

Çocukluğumun Soğuk Geceleri

Yazar: Tezer Özlü

Sayfa Sayısı: 65

Yayınevi: Yapı Kredi Yayınları

Bu kadın yazarımız, genç yasta hayata veda eden özgün kalemlerden biri. Geçirdiği psikolojik rahatsızlıklar sebebiyle tedavi gördüğü zamanlarda, çocukluğundan başlayarak yaşadıklarını ve klinikte kaldığı dönemlerini bu kitapta anlatmış.

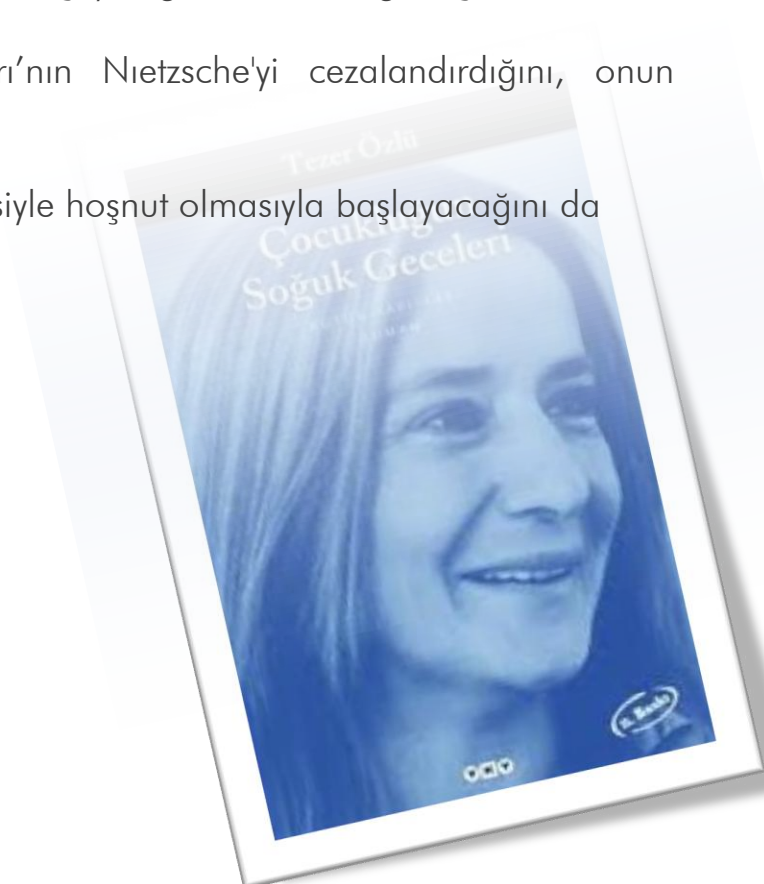
Yazar, çocukluğunu, büyük şehirlerde yaşayan hemen her genç kız ve erkeğin yaşayabileceği, eski soğuk anıları, akıcı bir yazıyla okuyucusuna sunuyor. Geçmişle ve kendisiyle yüzleşebilen bir kadın karşınıza çıkıyor saftalar arasında. Deli, hüzünlü, hayata küskün ve her şeyi sorgulayan; elektro şoklarla neler yaşadıklarını içinden gelerek bize anlatan biri.

Kıttaptan bazı alıntılar yaparak, mutlaka okunması gerekli diyorum:

" Yaşamlarının karanlık odasından bir şeyler görebilme isteği boşuna"...

" Tanrı'yı yadsıdığı için, Tanrı'nın Nietzsche'yi cezalandırdığını, onun çıldırarak öldüğünü anlatıyor..."

" Mutluluğun, insanın kendi kendisiyle hoşnut olmasıyla başlayacağını da bilmiyordum..."



Âşık Olmak

Yazar: Ayala Malach Pines

Sayfa Sayısı: 399

Yayınevi: İletişim Yayınları

Kolay okunabilen bir kitap. Yazar evlilik / çift terapisti olduğu için, örneklerle anlatmış ve başarılı da olmuş. Aslında kitabı genç çocukları olan ebeveynlerin de okuması gerekiyor. Çünkü onlara ışık tutacak bilgiler var... Kitap, uzun sene evli olan çiftlere, âşık olmayı isteyen ve âşık olup olup "Nerde hata yapıyorum?" diyenlere de, yol göstermiş.

Kitapta " Bilinç Dışı Seçimler" adı altında, klinik bulguların anlatıldığı ve Freud'un aşka bakışına yer verildiği bir bölüm var. Bu bölümü okuyunca Freud boşuna Freud olmamış diyorsunuz adeta... Yani Freud'cu kurama göre, birisine şans eseri âşık olmuyoruz. Bilinçsiz bile olsa, dikkatle ölçüp biçerek, âşık oluyoruz. Romantik seçimlerimiz, onların tamamen farkında olmasak bile, çocukluk deneyimlerimizden etkileniyor ve bu deneyimler kızlarla erkekler tarafından farklı şekillerde yaşanıyor.

Daha fazla anlatmayayım ki, okumak isteyenler zevkle okusun. Ve kitaptaki bir alıntıyla bitiriyorum:

Güreş müsabakası. Gülüyor. "Evet, hayat böyle de tanımlanabilir."

"Peki, hangi taraf kazanıyor?" diye soruyorum.

"Hangi taraf kazanıyor?"

Yamuk gözler, çarpık dişlerle bana gülümsüyor : "AŞK kazanıyor. Aşk her zaman kazanır"...

Ben de AŞK' la kalın diyorum.



Sanal Profilin, Senin Kişisel Markan

Yunus BARAN

Herkesin bir sanal profili var artık. Yeni doğacak olan bebeklerin bile ebeveynleri tarafından oluşturulmuş birer Facebook hesapları var. Hem de doğduklarında yüzlerce arkadaşları hazır halde bekleyen bir hesap...

Bebekliğimiz kadar eski olmasa da, bizim de bir hesabımız var. Bebeğimiz gibi oldu neredeyse. Onunla yatıp onla kalkıyoruz. Kimlik gibi bir şey esasında. Tüm bilgilerimiz orada.

Paylaşımında sınır tanımayanlar için derya deniz bir dolu içerik alanı da cabası. Ekledikçe ekliyorsun. Paylaştıkça paylaşıyorsun. Mutlu oluyorsun... Hani vardır ya, bazılarının masaları dağınık olur, bazılarının ise derli toplu. Bazı kişiler sanat kokar; bazılarının da paçasından moda akar...

Türlü türlü kişileriz. Birbirimizden çok farklı özelliklerimiz var. Bazen ön plana çıkabilen bir özelliğimiz bile olamayabiliyor. Detaylı bir karakter analizi yaparsak buluruz esasında. Biraz kafa yormalı.



Şimdi şu sanal profillere geri dönelim.

Sanal kimliklerimiz var. Dünyanın her yerinden ulaşılabilen sanal profillerimiz var. Tüm bu kişisel bilgilerimiz ve paylaştıklarımız bizim kişiliklerimiz. Ve alsında bu profiler bizim markalarımız. Facebook hesabımız, freindfeed sayfamız, twitlerimiz.

Hepsinin ortak bir amacı var. Hepsi de bizim tanıtım materyallerimiz. Artık kız istemeye giderken bile kaynananın ilk baktığı yer Facebook hesabı. Arkadaşlarından tut da, yazdıklarına kadar her şeyin çok çok önemli. Hamamda kız görmeler bitti. Facebook hesabındaki bikinili resimlerin yeter. İş mülakatından önce, sanal profillerine bakılıyor. Her yerde ulaşılabilen sanal portfolyon alsında tüm kabiliyetlerinin birer yansıması.

Google'de arattırıldığına hakkında çıkan her şey de alsında 'istesen de istemesen de' bizzat sensin. Onları iyi yönet. Kişi markana sahip çık. Unutma; kişi markana sahip çıkmak için, önce kişiliğini bilmen gerek. Haydi, bir yerden başlayalım.



THIS HOLIDAY WEEKEND, TREAT YOURSELF TO
"A MOVIE THAT COMES GIFT-WRAPPED WITH A BIG RED BOW
AND IS PERFECT FOR ALL AGES!"

The Washington Post



THE MOST ENTERTAINING MOVIE OF THE YEAR!"

ROGER EBERT

"ACTION, LAUGHS, TEARS...
IT'S EVERYTHING WE GO TO THE MOVIES FOR!"

Rolling Stone



The
ARTIST

THOMAS LANGMANN PRESENTS A FILM BY MICHEL HAZANAVICIUS

PG-13 PARENTS STRONGLY CAUTIONED
Some Material May Be Inappropriate for Children Under 13
A DISTURBING IMAGE AND A CRUEL GESTURE

REINE BUSINESS Studio 37 28 FROB CANAL+ RIII ZULU WUBUNCH IRENE FRODO
ORIGINAL SOUNDTRACK AVAILABLE ON SONY MUSIC www.FACEBOOK.COM/WINSTENCO www.TheArtistMovie.net

THE WINSTEN COMPANY
WINSTEN.COM

Sessiz Sinemaya Hoş Bir Saygı Duruşu

Meriç RENKVER

Fransız yönetmen Michel Hazanavicius'un yazıp yönettiği "The Artist", nostaljik unsurları, saflığı ve sadeliğiyle tüm dünyada büyük ilgi uyandırdı.

Bu yılın Oscar adayları arasında iki film öne çıktı. Biri, Martin Scorsese imzalı "Hugo", diğeri ise Michel Hazanavicius'un yazıp yönettiği "The Artist." Her iki filmin de sinema sanatının tarihine saygı duruşunda bulunması hoş bir rastlantı. Ancak hoşluğun asıl kaynağı, Amerikan sinemasının en önemli isimlerinden Scorsese'nin sinemanın Fransa'da doğuşunu ele alması, buna karşılık, onun kadar deneyimli ve ünlü olmayan Fransız yönetmen Hazanavicius'un ise Amerikan sinemasının ilk dönemine keyifli bir dönüş yapması. Amerika ile Avrupa arasındaki birbirlerine yönelik bu güzellemeden bakalım kim galip çıkacak Oscar yarışında.

Sessiz filmde sesli filme geçiş sancıları

Amerikan sessiz sinemasının jönlerinden George Valentin, karizmatik görünümüyle kadınların ve geniş kitlelerin hayranlığını kazanmış bir film yıldızıdır. Soğuk tavırlı karısı ve sevimli köpeğiyle yaşarken şöhretin zirvesine çıkan ve hem romantik, hem de macera filmlerinde başrol oynayan Valentin, basınla yaptığı bir sokak buluşmasında halkın içinden sevimli bir kızla, Peppy Miller ile karşılaşır. Valentin ile Miller'ın sokak ortasında birlikte çektiikleri bir fotoğraf, her ikisi için de bir dönüm noktası olacaktır. Oyunculuk seçimlerine katılan ve yeteneğiyle dikkat çeken Miller, film kariyerine figüranlıkla başlar ve aralarında Valentin'in de bulunduğu birçok oyuncuyla setleri paylaşır. Ancak, dönem 1930'ların başıdır ve Amerikan film endüstrisi hızla sesli film dönemine geçmektedir. Yeni dönem öyle ezici bir hızla gelir ki, sesli filmlerde rol almaya uygun olmayanları ve hâlâ sessiz film çekmekte ısrar edenleri bir anda sektörün dışına atar. İşte bu dönüşüm, Valentin ile Miller'ın kariyerlerinin ters yönde gitmesinin başlangıcı olur.

Çektiği sessiz filmlerle seyirci ilgisini kaybeden Valentin, karısının evi terk etmesiyle darbe üstüne darbe yer. Sefil bir hayata sürüklenirken, evindeki eski filmlerini yakmaya dek uzanan bir ruhsal çöküş yaşar.

Bu sırada Miller ise, kariyerinde hızla yükselir ve şöhret basamaklarını bir bir tırmanır. Sesli sinemanın yıldızı haline gelen Miller, tüm bu yükselişine karşın, kendisine şöhret yolunu açan ve özel hisler besleyen Valentin'i asla unutmuyacak, uzaktan da olsa onu izleyecek ve evini yakıp kendini perişan ettiği günlerde onun en büyük destekçisi olacaktır. Ve gün gelecek, bu kez Miller, Valentin'e Hollywood'da yeni bir yol açacaktır. Ve finalde, Amerikan sinemasının en unutulmaz eserlerinin verildiği bir türüne, müzikal sinemaya muhteşem bir şapka çıkartır "The Artist". Bu türe bir dönem damgasını vurmuş olan Gene Kelly-Ginger Rogers ikilisinin benzersiz danslarını hatırlatan çok keyifli bir sekansla tamamlanır bu nostalji başyapıtı.

Geçmiş, geçmişin tekniğiyle anlatmak

Klasik bir melodram izlediği içinde akan bu konuyu, birkaç kısa bölüm hariç tümüyle sessiz ve siyah-beyaz olarak çeken Hazanavicius'un, bu özgün yaklaşımıyla hem bir nostalji başyapıtı ortaya koymayı, hem de günümüz sinemasına yaratıcı bir halka eklemeyi başarmış olduğunu söyleyebiliriz. Amerikan film endüstrisinin bir dönemini, o dönemin endüstriyel koşulları içinde anlatmanın, gerçekten hoş bir sine-fikir olduğunu kabul etmek gerekir.

Film, sinemanın neredeyse tüm unsurlarıyla geçmişte kalan bir dönemini günümüze taşımak gibi bir işlevi kusursuz şekilde yerine getiriyor. Filmin formatı, jenerikteki yazı karakteri, sözlerin yazıyla verilmesi, dönemin oyunculuk anlayışı, kurgu tarzı, siyah-beyaz estetiği, planlar arasındaki geçişler, o dönemin erkek ve kadın oyuncularının genel havası... Her şey, bütün sinemasal unsurlar sessiz sinema döneminin birebir aynısıdır. Film bu anlamda adeta bir yeniden yapım gibi durmakla birlikte, gerek böyle bir fikrin ilk kez kapsamlı şekilde hayata geçirilmesi, gerekse bu fikrin üzerinde çok incelikli şekilde çalışılmış olması, filmi has bir sanat eseri katına yükseltiyor.



Hiçbir unsorda abartı ve fazlalık olmadığı gibi, film adeta normal, yani renkli ve sesli bir film gibi kendini heyecanla izlettirmeyi başarıyor. Bugünün hızlı filmlerine alışkın seyirciye, en azından bir kısmına böyle bir eseri beğendirmek de az şey olmasa gerek.

Başrolleri üstlenen Fransız oyuncu Jean Dujardin ve yönetmenin karısı, Fransız oyuncu Bérénice Bejo, fiziksel görünüşleri ve oyunculuklarıyla mükemmel bir seçim yapılmış olduğunu hemen her sahnede ortaya koyuyorlar. Dujardin, o dönemin tipik aşık jönlerinin ve kılıçlı kahramanlarının bir sentezi olduğu kadar, tipiyle de, Rudolph Valentino'dan Douglas Fairbanks'e, Tyrone Power'dan Clark Gable'a bir dizi Hollywood yıldızının adeta ortak temsilcisi olarak perdede boy gösteriyor. Bejo ise, Lillian Gish'den Paulette Goddard'a, Leslie Caron'dan Judy Garland'a, dansları ve filmleriyle bir kuşağı büyüleyen tüm kadın yıldızların bir bireşimi olarak beyazperdeye renk katıyor.

Sinemada Nostalji Arayanlar İçin

Daha birçok sinemasal unsura gönderme yapan ve perdeye taşıyan "The Artist", özellikle yedinci sanata özel ilgi duyanları müthiş tatmin edecek bir film. Geçmişinde çok fazla film bulunmayan, James Bond parodisi yapan iki filmiyle Fransa'da büyük ticari başarı elde eden Michel Hazanavicius'un kariyeri açısından ise tam bir dönüm noktası. Oscar yarışında birçok ödüle sahip olmasını sürpriz saymayacağımız bu sevimli film, özellikle sinemada nostalji arayanlar için kaçırılmayacak bir fırsat.



iştah açıcı filmler

Bir Tutam Baharat / A Touch of Spice / Politika Kouzina

Aylin TÜRKŞEN AYSEL

Yönetmen: Tassos Boulmetis

Oyuncular: Renia Louizidou, Stelios Mainas, İeroklis Michailidis,
Tassos Bandis,

Tamer Karadağlı, Başak Köklükaya

Yunan-Türk Ortak yapımı, 2003

Bay Vassilis der ki: gastronom sözcüğü astronom sözcüğünün içinde saklıdır
ve o güneş sistemini şöyle anlatır:

Biber, sıcaktır ve yakar; güneş!

Güneş her şeyi görür. İşte bu yüzden biber, bütün yemeklere yakışır.

Sırada Merkür var, orası da sıcaktır (kırmızıbiber)!

Sonra da Venüs! Tarçın...

Venüs, tüm kadınların en güzeliydi. İşte bu yüzden tarçın, hem tatlıdır hem
de acı, tüm kadınlar gibi!

Dünyanın üstünde ne var? Yaşam... Yaşamamız için ne gerekli? Yiyecek

Yemeği ne daha lezzetli yapar? Tuz

Yaşamımızın da yemek gibi tuza ihtiyacı vardır. Hem yemeğe hem de
yaşama. Lezzet için tuz lazım.

İşte yemeğe ve hayat dair sıcak hikayeler bulduğum, içimi ısıtan film: Bir
Tutam Baharat! 2003 Yunan-Türk ortak yapımı filmin orijinal adı "şehrin
mutfağı" anlamına gelen "Politika Kouzina".

Music by
Evanthia Rebuttsika



Yunan yönetmen Tassos Boulmetis'in çalışması, uluslararası adıyla "A Touch of Spice", Kıbrıs olaylarından sonra Yunanistan'a göçmek zorunda kalan İstanbullu bir Rum ailenin hayatını anlatıyor. Çocukluğu İstanbul'da geçen Yunan astrofizikçi Fannis'in, yemeklerden yola çıkarak kendisine hayat dersleri veren dedesi için yıllar sonra bu şehre dönüşünü konu alıyor.

Fannis'in dedesi Bay Vassilis ve ailesinin yemeğe, baharatlara düşkünlüğünü, bir Rum ailesinin dönemin İstanbul'undaki yerini ve alışkanlıklarını gözlemledikten sonra, atmosfer biraz karanlıklaşıyor. Kıbrıs'ta işler kızıştıktan sonra, İstanbul'daki Rumlar da, Yunanistan'a göç etmeye zorlanıyor

Buram buram baharat kokan Politika Kouzina, hem anlatısı hem de müzikleriyle oldukça etkileyici bir film. Yönetmen, iki halkı da o kadar iyi aktarmış ki, denizin ayırdığı, iki farklı kültürmüş gibi görünen, Yunanlıların ve Türklerin, gelenek ve göreneklerinin aslında ortak olduğunun farkına varıyoruz.

Filmin "mezeler" adlı ilk bölümünde müstakbel gelinin İstanbul Mutfağı'nı öğrenme sahnesi de yer alıyor. Gelinin muradına ermesi için ilk şart bu. Elindeki kellei ne yapacağını düşünürken etrafındaki kadınlardan biri yardımına koşuyor. Kelle, kekik ve muskat ile iyi gidiyor.

Tariflerini paylaşmak istemeyen rekabetçi Elefheria Hala'nın oyununa gelenler, yaprak sarmasına kısa mahmut koyuyor. Oysa bu baharat, siviceleri temizlemek için yüze sürüldüğünde faydalı oluyor.

Bay Vassilis'e göre; bazen karşınızdakine istediğinizi anlatmak için yanlış baharat kullanmamız gerekiyor. Köfteye tarçın koymak gibi! Kimyon serttir, karşınızdakini sakinleştirip içine kapatır. Tarçın ise karşınızdakinin gözünüzün içine bakmasını sağlar. Birine evet dedirtmek istiyorsanız yanlış baharat kullanın.

Var mı birilerine "evet!" dedirtmek isteyen, o halde tarçınlı köfte tarifine geçelim:

Fırında Kızarmış Patates ve Soğan Eşliğinde Tarçınlı Köfte

Malzemeler:

Tarçınlı Köfte İçin:

750 gr kıyma

2 dilim bayat ekmek içi

2 orta boy kuru soğan

2 küçük yumurta

1 çay kaşığı tarçın (bir kerede evet dedirtmek istiyorsanız ölçüyü artırabilirsiniz),

1 çay kaşığı karabiber

Tuz

1 su bardağı sıvıyağ

İsteğe bağlı olarak maydanoz

Fırında Kızarmış Patates ve Soğan İçin:

Yarım kg patates,

Zeytinyağı,

Tuz ve karabiber,

3 kuru soğan ya da 15 adet arpacık soğan

Yapılışı:

Az yağlı kıymayı, soğuk suda ıslatıldıktan sonra iyice sıkılan bayat ekmekler, rendelenmiş soğanlar, baharatlar, yumurtalar ve ince ince doğranan maydanoz ile 10 dakika yoğurun. Üşenmeyin bu süreyi tamamlayın. Sonra karışımdan iri ceviz büyüklüğünde parçalar koparıp hafifçe ıslattığınız avuçlarınız içinde, parmak biçiminde ince, uzun şekiller verin. Bunları kızgın sıvıyağ içinde, orta kuvvetli ateşte kızartın. Aşağı yukarı 7-8 dakikada pişiyorlar.

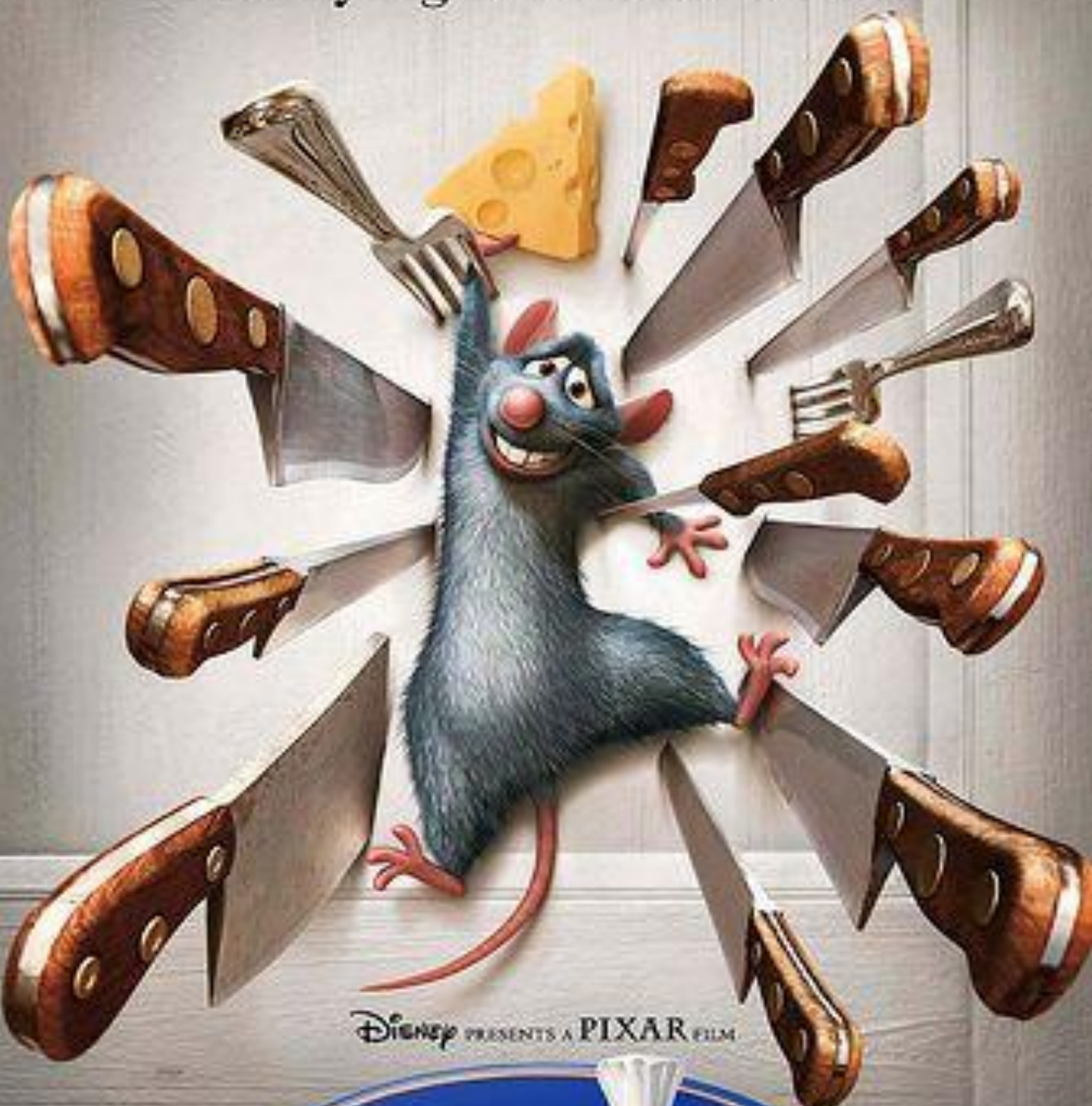
Fırını 190 dereceye ayarlayın ve tepsiyi de içine koyup ısıtın. Patatesleri yıkayıp kurulayın ve elma dilimi olarak kesin. Derin kaba alıp zeytinyağı, tuz ve karabiber ile karıştırın. Tepsiyi fırından çıkarıp zeytinyağı sürün ve patatesleri yayın.

Patateslerin bir yüzü kızardığında fırından çıkarıp karıştırın. Bu arada saplarını kesip dörde böldüğünüz kabuklu soğanları da patateslerin yanına ekleyin. Patatesler ve soğanlar kızardığında köftelerle birlikte sunulmaya hazır olacaktır.

marti* subat 2012



He's dying to become a chef.



Disney PRESENTS A PIXAR FILM

RATATOUILLE

(rat·a·too·ee)

June 29

www.international.com

Ratatuy / Ratatouille

Yönetmen: Brad Bird

Dublaj Oyuncuları : Patton Oswalt, Ian Holm, Lou Romano, Brian Dennehy, Peter O'Toole

Animasyon, ABD yapımı, 2007

Orijinal adı "Ratatouille" olan filmin başrolü, mutfak şefi olmak isteyen fare Remy'ye ait. Film, başta kulağa hoş gelmese de restoran ve fareyi sevimli bir senaryoda biraraya getiriyor. Remy, ünlü Fransız Şef Auguste Gusteau'dan ilham alarak hayalini gerçekleştirmeye çalışıyor.

Sevimli fare Remy, aslında İngilizce'ye "rat" olarak çevrilen bir sıçan faresi. Ratatouille, bir tür kabak-patlıcan türüsü olan, zeytinyağlı olarak da yenebilen Güney Fransa yemeği. Filmin ismi Remy'e ilham veren Şef Gusteau'nun bir iddiası var: herkes yemek yapabilir! "İyi yemek, tadabildiğiniz ve koklayabildiğiniz müzik gibidir. Etrafınız mükemmellikle çevrilidir. Tadını çıkarmak için bunun bilincinde olmalısınız" diyor.

Sizi anlatan müzik hangi yemeği yaptığınızda veya yediğinizde çalıyor? Ben, rengarenk meyvelerden yaptığım bir salata yediğimi düşledim. Fonda Ravel'in Bolerası çalıyordu.

Ratatuy Yemeği

Güney Fransa'nın yemeklerinden olan Ratatuy, ızgara piliç, kuzu veya haşlama dana yanında servis ediliyor. Zeytinyağlı bir yemek olduğu için alışkın olduğumuz üzere başlı başına bir çeşit olarak da yiyebiliriz. İçinde patlıcan ve kabak gibi bildiğimiz sebzeler var.



Malzemeler:

- 1 fincan zeytinyağı
- 1 büyük kuru soğan
- 3 diş sarımsak
- 1 kırmızı biber
- 2 orta boy sakız kabağı
- 2 orta boy patlıcan
- 2 dal fesleğen (tazesi yoksa 1 çay kaşığı kuru fesleğen kullanabilirsiniz)
- 4 orta boy domates veya 3/4 küp kutu domates
- 1 kesme şeker ve tuz

Yapılışı:

Patlıcanları yıkayıp başlarını keserek atın. Kabuklarını soymadan tavla zarı büyüklüğünde halka halka kesin ve sıraları gelene kadar tuzlu suda bekletin.

Zeytinyağını bir tencerede kızdırın. Piyazlık, yani yarım ay şeklinde kestiğiniz soğanı, küçük parmağınız uzunluğunda jülyen doğradığınız kırmızı biberi, uzun uzun kestiğiniz sarımsağı ekleyin ve 3 dakika kadar kavurun. Patlıcanların sularını sıkıp tencereye alın. Karıştırın ve tencerenin kapağını kapatıp kısık ateşte 3 dakika pişirin.

Süre sonunda tavla zarı inceliğinde kestiğiniz, kabuklu kabakları, tuzu, şekeri ve ince ince kestiğiniz 1 dal fesleğeni de ekleyin. Karıştırın 1 dakika pişirin. Son olarak domatesleri (kabukları çıkarılmış ve küp küp doğranmış) ekleyin. Tencerenin ağzını yağlı kağıtla sarın, tencerenin kapağını kapatın. Kısık ateşte 20 dakika pişirin.

Bu yemeği, Ratatuy filminde sunulduğu gibi hazırlamak için yuvarlak kalıp kullanabilirsiniz. Kalıbın yanlarına patlıcan ve kabaktan bir duvar örün. Ortayı soğan ve biberli malzeme ile doldurun. Üstünü de patlıcan-kabak sıralamasıyla süsleyin. Kalıbı çıkardığınızda istediğiniz sonucu elde edeceksiniz.Üzerine biraz zeytinyağı gezdirin. Fesleğen yaprağı ile süsleyebilirsiniz.



Dünyanın “Gelecek Çağ” Treniyle Yolculuk

Murat Girgin

Son yüzyılda dünya ve insanlık inanılmaz yoruldu. Devrimler, savaşlar, global krizler, katliamlar, ölümler, felaketler... Son on yıldır ise ciddi bir ivme ile yol alıyor. 2025 hedefi veren fütüristler değişimde başrolü teknolojiye bahşetmiş bile...

Haksızlar mı? 10 yıl sonrasında neler olacağını anlamak basit! 10 yıl geriye gidin, bugüne ait olanlardan kaçını tahmin ederdiniz? O halde tahmin edemeyip hayal ettiklerinizi bugünden 10 yıl sonrasına konumlandırabilirsiniz. İnsanlık ve dünya tarihinde bazı dönüm noktaları olmuştur. Bu dönüm noktaları tarihe ya da devletlere yön vermekten ziyade, insanlığın yaşam şekline etki etmiştir. İşte yine sağlıktan ekonomiye, toplumsal politiklerden küresel dengelere kadar her alanda algıları etkileyip insanlığın yaşamına farklılık veren bir virajda dünya... Vites değişikliğini ve motor devrini viraja konumlandırmış, dönüyoruz.

Hayal edelim mi 2025'i?

On ya da yirmi sene öncesine kadar e-mail ve dosyalarınıza online portallardan ulaşmaya imkan sağlayan bulut bilişim (cloud computing) uzak bir rüyaydı. Nasıl ki 1970'lerde kablosuz mouse ve süper hızlı yazıcıların bilim kurgu filmlerinde yer alması gibi...

Zenginleştirilmiş gerçeklik (augmented reality) ana gidecek. Etraftaki kafeleri bir fotoğraf üzerinden göstermeye yardımcı olurken ileride bütün alışveriş tecrübelerinin bizatihi içinde yer alacak. Örneğin bir mağazaya gidip beğendiğiniz elbiseyi aynaya baktığınızda doğrudan üzerinizde görebileceksiniz

Dijital asistanlar her hareketinize rehber olacak. Ofiste, arabada ve evde maillerinizi okuyan, takviminizi düzenleyen, size haberler veren, fotoğraf ve dokümanlarınızı hatta paylaşımlarınızı sizin adınıza yöneten hatta bunları sesli kontrolle de destekleyen bir yardımcı düşleyin. Herşey anında tercüme edilecek. Küresel firmaların nüfusunu arttıracak bilgisayar tabanlı çevirmenler sayesinde konuşma anında yapılacak çeviriler sayesinde, dil farklılıkları ortadan kalkacak.

Dijital cihazların değişik formları olacak. Şu anda elimizde oyuncak olan iPad ve iPhone ileride çok daha pratik, ufak hatta katlanabilir formlarda olabilir. Bazı çalışanlar insan olmayacak. Yapay zekanın gelişmesi ile standart işleri yapabilecek kabiliyette robotlar hayatımızda temizlikçi, otopark görevlisi, fast-food servisi yapan garson olarak hayatımızda yer alabilecekler.

Sosyal Dünya Bir Oyun mu?

Eğer bir oyunsaysa dünyanın en büyük şirketleri, devlet adamları, ünlü simaları çocuklarının derinlerine pek bir fazla dalmışlar. Durum vahim! Ama ya değilse...



40-55 yaş arası grup halbuki Facebook'ta en hızlı büyüyen demografik kitle... Üstelik bu nüfusun daha yüksek harcanabilir geliri, düşük borç seviyeleri ve güçlü profesyonel çevresi olduğu düşünülürse işletme ve işverenlerin bu kitleyle birliktelik kurmak adına sayfalar oluşturma çabasında olduğunu anlamak zor değil.

Dünya nüfusunun neredeyse yarısı 30 yaşın altında... Gelecek 10 yılda bu Facebook jenerasyonunun şirketlere hatta ülkelere liderlik edeceğini, anahtar kararlara imza atacağını ve elbette üretilen mal ya da hizmetleri satın alacak kitleler olacağını unutmayın. Öyleyse bu nesille etkileşim ve bağlantı kurmanın bedelinin gelecekte pahalıya mal olacağını da unutmayın.

5-6 ay kadar önce mi hatırlayamadım ama Forbes'un en zengin 400 ABD'li sıralamasında koca puntolarla Facebook CEO'su Mark Zuckerberg için 6,9 milyar dolarlık net mal varlığıyla %245 büyüme ile en hızlı ivmeye sahip servetiyle dikkat çekti. O sadece bir web sitesi geliştirmede. İzlememiş olanlara esin kaynağı olması adına David Fincher'in Social Network filmini şiddetle tavsiye ederim.

Bu Harvard'lı arkadaş insanların etkileşim ve bağlılığını (kısaca ilişkilerini) Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşisi'nden yola çıkarak internetin de gücünü arkasına katıp yeni bir boyuta taşıdı.

Fortune 500 şirketlerinin % 60'ının resmi Twitter hesabını olduğunu söylesem. Bugün uyum (compliance) ve güvenlik (security) konularında çalışanlarını her çeyrek periyotlarda eğitime alan şirketlerin dahi sadece Twitter için 3-4 farklı hesabı bulunuyor.

Linkedin profili sizin kurumsal ve profesyonel vitrininiz olarak hizmet veriyor. Görüşmeden önce ilk intibanızı bu profil sunacaktır. Ayrıca yerin kulağı varsa Linkedin'in de kafatası avcıları var... O da ne?! Headhunter kişi ya da kuruluşların sizi bu platformda oltalarına düşürmeleri gayet kolay.

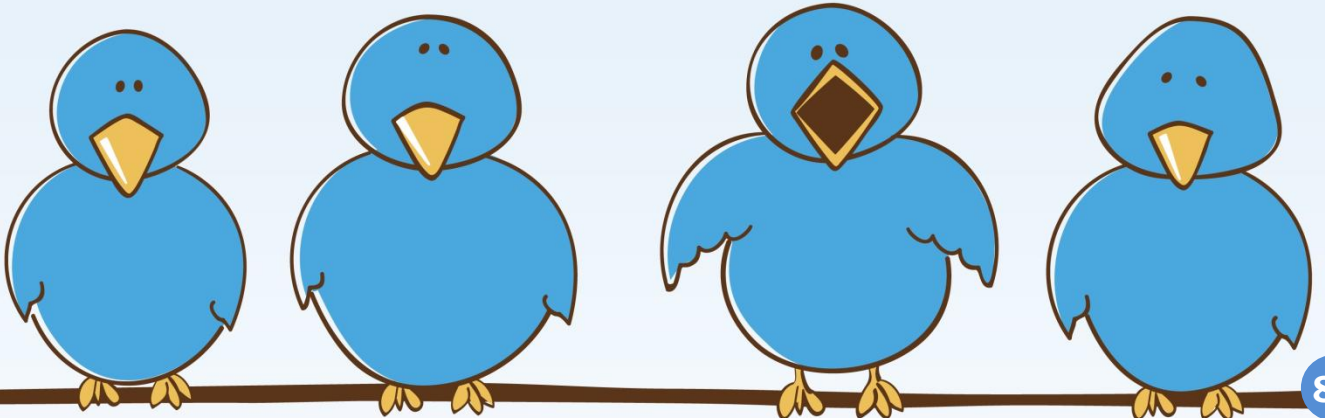


Microsoft, Google, Facebook ve her zaman sefinin daha iyisini yapacak olan biri daha çıkacaktır er meydanına...

Bugün Web 3.0'ı görenler yarın Facebook'tan çok daha iyilerini yapacaklar. Geçmiş tekerrür edecektir. Gelecek İnternet'tir diyen Web 1.0'ı göremeyen Microsoft'u 2 genç kafadarın Google'ı altetti. Google'ın bağımsızlığını yıkan ise Web 2.0 projesini satmayarak tek başına götüren M. Zuckerberg'in Facebook'u oldu. Bugün dünyanın en fazla ziyaret edilen web sitesi!

Ama bir söz vardır: "Bu dünya Sultan Süleyman'a dahi kalmadı."

Albert Einstein'in 4. Dünya Savaşı'na ait yorumlarına bakılırsa keşke sanayi devrimi yaşanmasaydı ve atom bombası bulunmasaydı demek anlamlı mı? Değişim kaçınılmaz maalesef!





2012 AY BOŞLUKTA TABLOSU

(V) Void of Course Moon: Ay Boşlukta

(S) Sign: Ay Burçta

ŞUBAT

)	□	♄	(V)	29° 8' 55" D	29° ♄ 55' D	1 Feb 2012	21:06:44
)	♁	♄	(S)	00° 11' 00" D	00° 11' 00" D	1 Feb 2012	21:15:34
)	♁	♄	(V)	29° 11' 29" D	29° ♄ 29' D	4 Feb 2012	07:07:24
)	♁	♄	(S)	00° 13' 00" D	00° 13' 00" D	4 Feb 2012	08:04:52
)	□	♄	(V)	29° 13' 30" D	29° ♄ 30' D	6 Feb 2012	14:31:57
)	♁	♄	(S)	00° 15' 00" D	00° 15' 00" D	6 Feb 2012	15:24:48
)	✳	♄	(V)	29° 15' 30" D	29° ♄ 30' D	8 Feb 2012	18:43:11
)	♁	♄	(S)	00° 17' 00" D	00° 17' 00" D	8 Feb 2012	19:33:29
)	♁	♄	(V)	21° 17' 11" D	21° 17' 11" D	10 Feb 2012	07:12:33
)	♁	♄	(S)	00° 19' 00" D	00° 19' 00" D	10 Feb 2012	21:55:14
)	♁	♄	(V)	29° 19' 28" D	29° ♄ 28' D	12 Feb 2012	23:10:15
)	♁	♄	(S)	00° 21' 00" D	00° 21' 00" D	13 Feb 2012	00:02:20
)	□	♄	(V)	25° 21' 24" D	25° ♄ 24' D	14 Feb 2012	19:04:57
)	♁	♄	(S)	00° 23' 00" D	00° 23' 00" D	15 Feb 2012	02:57:26
)	✳	♄	(V)	29° 23' 25" D	29° ♄ 25' D	17 Feb 2012	06:03:58
)	♁	♄	(S)	00° 25' 00" D	00° 25' 00" D	17 Feb 2012	07:04:21
)	□	♄	(V)	29° 25' 23" D	29° ♄ 23' D	19 Feb 2012	11:22:57
)	♁	♄	(S)	00° 27' 00" D	00° 27' 00" D	19 Feb 2012	12:29:24
)	♁	♄	(V)	29° 27' 20" D	29° ♄ 20' D	21 Feb 2012	18:17:42
)	♁	♄	(S)	00° 29' 00" D	00° 29' 00" D	21 Feb 2012	19:32:16
)	♁	♄	(V)	17° 29' 22" D	17° 29' 22" D	23 Feb 2012	04:24:46
)	♁	♄	(S)	00° 31' 00" D	00° 31' 00" D	24 Feb 2012	04:48:46
)	♁	♄	(V)	29° 31' 11" D	29° ♄ 11' D	26 Feb 2012	14:53:04
)	♁	♄	(S)	00° 33' 00" D	00° 33' 00" D	26 Feb 2012	16:30:31
)	✳	♄	(V)	26° 33' 12" D	26° ♄ 12' D	28 Feb 2012	21:46:41
)	♁	♄	(S)	00° 35' 00" D	00° 35' 00" D	29 Feb 2012	05:27:57

4 JÜPİTER DANIŞMA

Astroloji ve Kişisel gelişim Merkezi

"Bilgiye ulaşmanın ayakları, kanat olur"

Cemil Topuzlu Cad. 129/5 Caddebostan, Kadıköy

0 216 386 10 39

Ay Boşluk'tayım

Asude ARGUN

Astroloji'de günlük hayatımızı en hızlı etkileyen faktör, duygularımızı yöneten Ay'dır. Ay'ın Dünya etrafındaki hızlı hareketini hepimiz biliriz. Bir yok olur, bir doğar; bir hilal olur, bir dolunay... Sürekli şekilden şekle girer.

Ay diğer gök cisimlerinden oldukça büyük bir hızla, 1 burcu yaklaşık 2,5 günde geçer. Astrolojide bir burçtan geçmek, o burcun özelliklerini ortaya çıkarmak demektir. Ayrıca Ay, bu geçişleri sırasında diğer gök cisimleriyle pek çok açı yapar, bağlantı kurar.

İşte astrolojide de Ay sürekli değişen ruh halimizi, yani modumuzu sembolize eder. Bazı günler enerjik başlarız, sonuna doğru keder basar. Bir olaya bir gün evet deriz, ertesi gün hayır... İşte bu devinen enerjiyi, iç sesimizi, kontrol edemediğimiz ilk tepkiyi Ay anlatır. Tabii ki, burada genel olarak anlatmak durumda olsam da, bu önemli bağlantıyı özelleştirmek için, asıl olan doğum haritanızın açılımıyla değerlendirmek gerekir.

Bu kadar etkiye sebep olan Ay, bazen bir burçtan çıkıp, diğerine gitmek üzereyken hiçbir açı almadan kalır. Buna "Ay Boşlukta" deriz. Bağlantısız, açısız kalan Ay üzerinde taşıdığı etkiyi aktaramaz. Ay'ın işi Güneş'ten aldığı ışığı yansıtmak olarak düşünürsek, boşlukta kaldığı zamanlarda sanki bu ışığı aktaramaz olarak düşünebiliriz.

Bu boşluk zamanları bazen birkaç dakika, bazen birkaç saat, ender olsa da, bazen bir iki gün bile sürebilir. Bu kadar ruh halini anlatan bir sembolizmin, tahmin edebileceğiniz gibi, standart bir formülü, döngüsü yoktur. Ama hesaplanabilir, tespit edilebilir.

Astrolojik anlamına bakarsak, "Ay Boşlukta" iken, dünyevi anlamda yapılan işlerde boşa gidebilir. Motive olmakta zorlanabilir, bir an kendinizi boşlukta hissedebilirsiniz. Aklınız yaptığınız işe "devam" dese de, ruhunuz çoktan "tamam" demiştir.

Bu zamanlarda yeni bir işe başlamak, bağlantı kurmak, anlaşma yapmak, kontak kurmak için pekiyi zamanlar değildir. Atılımlar karşılıksız kalabilir. Astroloji sorunu belirtir, ama çözümü de sunar...

Bu zamanlarda en iyisi, dış dünyadaki sorumlukları yadsımadan biraz içe çekilmektir. Fırsatınız olursa, manevi değerlere yönelmek, Ay'ın dışarı değil, içe yansıyan ışığını kullanmak için en iyi formüldür. Dua, ibadet, meditasyon iyi gelecektir. Kişisel bakımla ilgilenmek, yıkanmak, temizlenmek içi ve dışı aydınlatmanın yolu olabilir.

Ama dünyevi çarkın dişlileri içinize ulaşmaya engelse, en iyisi yeni bir adım atmadan, elinizdeki işleri bitirmektir. Hatta normal zamanlarda bununla "boşa" zaman harcamayım, dediğiniz işleri kolayca yapabilirsiniz. Bu boşlukları düzenleme zamanları olarak kullanabilirsiniz. Ofisinizde çekmecelerinizi mi düzenlemeniz gerekiyor, evde birikmiş ütüler mi var, çantanızın içeriğini mi toplamak lazım, maillerinizi mi organize etmelisiniz. Deneyin "boşa" taşıdığınız yüklerden kurtulun.

Ay'ın ruhunuzu beslemesi için bu boşluk anlarını mola olarak kullanın. Duygularınızı, içinizi, özünüzü dinleyin. Dünyevi konuları reddetmeden, aklınıza bir küçük es verin. Arkanıza yaslanın, keyifli bir müzik dinleyin, kahvenizi yudumlayın, derin bir nefes alın, gevşeyin. Sonra yenilenen enerjinizle aradaki farkı kapatacağınızı bilin. Vakit kaybetmemek için hızlı karar verip, yanlış yapmadan önce, ruhunuza sorun. Duygularınıza güvenin, içinizi ve çevrenizde olan biteni dinleyin. Yeni adım atmadan önce eldekileri bitirin.

Peki ne zamanlar bunlar?

Alttaki tabloda bütün detayları bulacaksınız. Astrolojik sembolleri bilmenize gerek yok. Dikkat etmeniz gereken şey (V) ve (S) satırlarıdır. (V) Ay Boşlukta, (S) Ay Burçta demektir. Bu satırların devamında tarih ve saat yazmaktadır. (V) ile (S) arasındaki zaman "Ay Boşlukta" zamanlarıdır.

Tüm bu liste Türkiye'de göre hazırlanmıştır. Farklı bir ülkede yaşamaktaysanız, saat farkınızı unutmamalısınız. Diğer aylara ilişkin tarihleri www.asudeargun.com/ay-boslukta-tablolari adresinden indirebilirsiniz.

Ay boşluklarını ajandanıza kaydedin; aradaki farkı, bırakın ruhunuz size fark ettirsin...

Unutmayalım ki, yıldızlar sadece karanlık geceleri aydınlatmıyor!

www.asudeargun.com

www.facebook.com/AsudeArgun

www.twitter.com/AsudeArgun



SEPTEM

NE

ITER MER

ORBES

VRNI

CANCER



KOÇ ve yükselen KOÇ

21 Mart - 19 Nisan

Sosyal platformlarda rol alacağınız, ekip, dernek ya da vakıf çalışmaları yapabileceğiniz bir dönemdesiniz. Gelecek günlere yönelik hedeflerinizi şimdilerde planlamalısınız. Dostlarınızın önerilerini de dikkate almalısınız. Hep birlikte alacağınız kararları işinizdeki gelirleri artırmak için kullanabilirsiniz. Sosyalleşmenin avantajlarını kullanmalısınız.



BOĞA ve yükselen BOĞA

20 Nisan - 20 Mayıs

Kendinizi toplumsal arenada gösterebileceğiniz önemli bir aydan geçiyorsunuz. İş, kariyer ya da meslek hedeflerinizi ön plana almalısınız. Saygınızı artırmak için hedeflerinize konsantre olmalı, geri adım atmamalısınız. Evliliğiniz, sosyal statünüz de önem kazanacaktır. Ön planda olduğunuzu fark etmelisiniz.



İKİZLER ve yükselen İKİZLER

21 Mayıs - 21 Haziran

Maddi, manevi anlamda destek alacağınız, yeni tanıştığınız kişilerden çok şey öğreneceğiniz günlerdesiniz. Eğitim ve seyahatler sayesinde ufkunuzu geliştirebilirsiniz. Hukuksal konulara çözüm bulmak için fırsatları kaçırmamalısınız. Yabancılara ya da yurtdışıyla kuracağınız bağlantılar maddi, manevi gelişeceğiniz fırsatlar olabilir. Kendinizi daha farklı ifade etmeye çalışmalısınız.



YENGEÇ ve yükselen YENGEÇ

22 Haziran - 22 Temmuz

Başkalarından beklediğiniz maddi kaynakları değerlendirmek için, bu ayki olumlu şartları kullanmalısınız. Kredi, borç, alacak, miras, nafaka, prim ve sigorta gibi geri dönüşümler de olabilir. Risk almadan hareket etmelisiniz. Olmadık ödemeler için önem almalısınız. Harcama yaparken başkalarından gelecek desteğe göre adım atmamalısınız. Öncelikle kendi kaynaklarınıza güvenmelisiniz.



ASLAN ve yükselen ASLAN

23 Temmuz - 22 Ağustos

Eşiniz, partnerinizle ilişkilerinize dikkat etmeli, karşınızdakilerin görüşlerinden yararlanmalısınız. Böylece doğacak sinerjiden yararlanabilirsiniz. Tek başınıza karar vermek yerine, birlikte adım atmaya özen göstermelisiniz. Ortaklaşa işler yapmak için fırsatları gözden geçirmelisiniz. Yanı sıra rakiplerinizi de iyi takip etmeli, profesyonel gelişime de önem vermelisiniz.



BAŞAK ve yükselen BAŞAK

23 Ağustos - 22 aralık

Ofis hayatınızı, gündelik rutinlerinizi düzenlemelisiniz. Size destek veren çalışanlar sayesinde daha pratik ve verimli olacaksınız. Sağlığınızla ilgili yapmanız gereken girişimleri ertelemelisiniz. Detayları gözden kaçırmamalısınız. Üstünüze binen iş yükünü hafifletmek için fayda, zarar ilişkisine önem vermelisiniz. Hünelerinizi ortaya koymak için fırsatlarla karşılaşabilirsiniz.



TERAZİ ve yükselen TERAZİ 23 aralık - 22 aralık

Kendinizi göstermek için zorlanmayacağınız, canlılığınızı artıran güzel günler sizi beklemektedir. Kazandığınız enerjiyle çocuklarla ilgili konularda ya da aşk hayatında harekete geçeceksiniz. Sahne alacağınız renkli konularla dikkatleri çekeceksiniz. Sanata, spora ya da kişisel hobilerinize zaman ayırabilirsiniz. Hayatın renkli kısımlarıyla ilgilenebilirsiniz.



AKREP ve yükselen AKREP 23 aralık - 21 aralık

Evinizdeki sorunları çözmek, aile büyüklerinizle ilgilenmek için ay içindeki olumlu fırsatları hızlı değerlendirmelisiniz. Böylece üzerinizdeki sorumluluk hafifleyecek, işinize yönelmek için kendinizi daha rahat hissedeceksiniz. Ev değişimi, tadilat, tamirat ya da dekorasyonla ilgili konular gündeme gelebilir. Yapmanız gereken işlere ağırlık vermeli, ama asıl hedeflerinizi unutmamalısınız.



YAY ve yükselen YAY 22 aralık - 21 Aralık

Kardeş ve komşularınızla ilişkilerinizin artacağı, hızlı bir trafik yaşayacağınız günlerden geçmektesiniz. Pek çok toplantı, görüşme ve konuşma sayesinde bilginiz artacaktır. Yeni anlaşmaların kapısını aralayabilirsiniz. Yakınlarındaki bu kadar hareketlilik, sinirlerinizi germemesi için stresten kaçınmalısınız. İfadelerinize, imalarınıza ya da duyduklarınıza dikkat etmelisiniz.



OĞLAK ve yükselen OĞLAK 22 Aralık - 19 Ocak

Maddi konulara ağırlık vermeli, kaynaklarınızı artırmanın yollarını bulmalısınız. Ek gelir elde etmek için olumlu şartları değerlendirmelisiniz. Harcama yaparken fazla iyimserlikten, abartılı davranarak işin ucunu kaçırmamalısınız. Kaynaklarınızı korumak, kollamak hatta daha iyi değerlendirmek için kalıcı adımlar atmak isteyebilirsiniz.



KOVA ve yükselen KOVA 20 Ocak - 18 Şubat

Bu ay kişisel anlamda ön plana çıkacağınız, destek alacağınız bir süreçtesiniz. Başta sağlığınız olmak üzere, kılık, kıyafet ve ilişkilerinize özen göstermeli, gelen şansını kendinize kullanmalısınız. Ancak radikal çıkışlar yapmamalı, olayları daha yumuşak algılamalısınız. Beklediğiniz girişimleri öne almalı, kendi farkınızı ortaya koymaya başlamalısınız.



BALIK ve yükselen BALIK 19 Şubat - 20 Mart

Geçmişte yaptıklarınızı gözden geçireceğiz, tecrübelerinizden yararlanacağınız günlerdesiniz. Fedakarlık gerektiren konular ön plana çıkacaktır. Olayları akışına bırakıp, kendi dünyanıza çekilmelisiniz. Biraz daha beklemede kalmalısınız. Enerjinizi düzenlemek, kendinizi arındırmak için bu ayı iyi değerlendirmeli, gelecek aya çıkış yapmak üzere beklemelisiniz.



Hayal, Zenginliktir

Armağan PORTAKAL

Hayal kurmak iç dünyanızı zenginleştirir, ruhunuzu doyurur, sizi büyütür... Gözlerinizi kapattığınızda kendi evreninizi yaratırsınız. Gelin, hayal âlemine farklı bir yolculuk yapalım ve o hayallerin nasıl gerçekleştiğine okuyarak şahit olalım.

Ben gözlerimi kapadığımda kocaman evrenimi yaratırım. Orada aklım ve yüreğim bütünleşir. Oysa gerçek hayat böyle değil, bazen akıl ve yürek birbiriyle çarpışır. Bırakın çarpışmayı, birbirinden can koparır, yırtarak ayrılır. Oysa, zihnimde öyle değil. İkisi iş birliği yapar. Kalkanları, rolleri bırakırlar, bir olurlar, bütün olurlar. İşte o zaman sinerji ortaya çıkar. Ben ne olmak istiyorum, nerede olmak istiyorum, ne yapmak istiyorum... Bunlar şekillenir, yolunu çizer, sonra ben o yolda adımlarımı atmaya başlarım.

Bugün 01 Şubat ve satırlarımı yazmaya başlarken cebimde çok güzel haberler var. Mesela ertesi gün 02.02.2012 kocamın doğum günü. Verdiğim hediyelerin farklı olmasını isterim. Bir keresinde eski fotolarımızdan bir DVD hazırlamıştım. Bir kere portakal şeklinde yaptırdığım (Sevgili Özge yani Cakespoint.com) pastayı yayından önce TV'ye ulaştırıp, ekip arkadaşlarına vermiştim ve yayın arasında sürprizi onlar benim adıma yapmışlardı. Bu yılın hediyesi de, bir sergi. Evet, internette bir günlük fotoğraf sergimi O'na hediye ediyorum. www.365exhibition.com her gün bir kişinin sergi açmasına olanak sağlıyor. Bana kendilerinden davet maili geldiğinde düşüp bayılacaktım. Çünkü mailde "Eserlerinizi yayınlamaktan mutluluk duyacağız." diyordu ve ben çektiğim fotoğrafların bir 'eser' olarak adlandırılmasından müthiş gurur duymuştum.

Bu noktaya nasıl geldim? Benim her zaman ardımızda iz bırakmamız gerektiğini düşünen bir yanımda var. Yani bu dünyada ot gibi yaşama, ardında bir iz bırak, birilerine dokun, birilerinden ilham al! Yaz, çiz, çek, yap... Ortaya çıkart ve paylaş. Evet işin özeti bu iki kelimedede bana göre. Yap ve Paylaş.

Şubat 2009 tarihinde, Esas Holding'e bağlı çalışıyordum ve aylık insert yayınlıyorduk. İçinde müşterilerimizi tanıtan yazılar olmasını önerdim. Böylece aylık röportajlar yapmaya başladım. Her hikâyenin aslında ne kadar derin olduğunu, her görüşmenin beni zenginleştirdiğini fark ettim. Herkesin bir hikâyesi vardı ve ben o hikâyeleri bulup paylaşmayı çok sevmişim. Yakından bildiğimiz önemli markaların şirket sahibi ve yönetici ile görüşme fırsatı yakalamıştım.

Bu röportajlardan bir tanesi Ali Sabancı ile gerçekleşti. Bir saatten fazla süren görüşme gerçekten keyifli olduğu kadar onun çok güçlü bir ailede, kurulu bir düzende, her şey çok daha rahat ve kolay olacak iken, kendi ismiyle var olma gayretini ve mütevazılığını gördüm. Yazıyı hazırlayıp yayından önce paylaştığımda bir kelime değişikliği ile onay aldım, hatta o kadar geniş sohbetin üzerine "Çok iyi toparlamışsınız!" iltifatını bile kaptım.

Sonra bu yazı, kelimesi, noktası, virgülü değişmeden Gastronomi Dergisi'nde yayınlandı. Dergiyi elime ilk aldığımda hissettiğim heyecanı, ellerimin titremesini sizlere tarif edemem. Çok istediğiniz bir şeyin vücut bulmasıydı bu. Ve öteden beri hayalini kurduğum basılı medyada yazı yazma, imza yayınlama projemin de, fitilinin ateşlenmesiydi aynı zamanda.

Uzun zamandır kafamda olan, sadece kendim için geliştirdiğim bir dergi projem vardı, bazı yayın kuruluşlarıyla görüşmelere gidiyor, anlatıyor ama dergi konseptlerine uymadığı gerekçesiyle olumsuz cevabı alıyordum. Bunlar beni durdurmuyordu aksine "Dur bekle, zamanla olgunlaşacak" diyordu iç sesim ve cesaret veriyordum kendime.

Tam bu zamanda benim için çok değerli olan Murat Yasa röportajı ile hayat verdiğim "Benim Ofisim, Benim Hikâyem" projemi Boyut Grubu'na ilettim. Ertesi gün gelen maili açarken şöyle düşünüyordum "İlgim için teşekkür edecekler ve olumsuz diyecekler kesin".

Fakat, "İki gün sonra Ofis&İletişim dergisi baskıya girecek. Yazının tüm dokümanlarını hemen gönderin." diyen yazıyı okuduğumda kalbimin ağzımda attığını hissettim. Konuşamadım, cümle kuramadım, kalbimin sesini bastıramadım. Çalışma odamda dört dönmekten başka hareket edemedim.

Birkaç ay sonra Sevgili Fatih Aslanoba röportajım yine Gastronomi’de yayınlandı. Selanik’e uzanan geniş bir ailenin mensubu Fatih Bey çok olumlu geri dönüşler aldıklarını söylediğinde dünyalar benim olmuştu.

2011 başlarında Esas Holding Fotoğraf Grubu kuruldu ve beni de üye yaptılar. Evet, böyle edilgen yazıyorum, çünkü hiç aklımda yoktu. Sanırım, grubun kurucularından sevgili Hekim Müküs içimdeki hevesi fark etmişti. Eğitimler, hani geçen sayıda anlattığım ışığı fark etme olaylarım, fotoğraf gezileri, yeni yerler, şehirler, hikâyeler... Sonra bunları facebook’ ta yayınlamalar... Fotoğrafları koyuyorum ama bunların bir de hikâyesi var, onu da kısacık yazıvereyim, demeler... Derken,

www.turkiyesesver.com’dan teklif aldım. Üstelik teklifi yapan kocam da değil, ekip arkadaşı Özgür Çakmakçı. Yani kocamın torpilinin t’si yok. Özgür dedi ki “Sen bu fotoğraf ve yazıları sosyal medyada yayınlıyorsun. Sana ‘Armağanın Penceresi’ diye köşe yapalım, bizim sitede yayınla”. Alın size yine baş döndürücü bir haber daha. Sizi bilmem ama benim başımı müthiş döndürüyor. Ufak ama yüreğime dokunan, hayallerimi gerçekleştirmeme olanak sağlayan adımlar bunlar. Yazmak, paylaşmak...

Sonunda ‘Armağanın Penceresi’ yayına başladı. Benim sayfam fena değil, en çok okunan haberler sıralamasında genelde giriyor. Her hafta bir yere gitmemize neden oluyor. Her gezi, yeni hikâyeler ortaya çıkarıyor. Bir kere yeni yerlerde olmak, insanın içini dolduruyor.

Gittiğim yerlerde yağmur çamur dinlemeden bir sorumluluk duygusu hâsıl olarak ve bazen kendimi tehlikelere feda ederek, gözüme takılanları sizlerle paylaşmak üzere deklanşöre basıyorum.

Kendim istediğim için yaptığım bu uğraşlarıma dört elle sarıldım ben. Derken 2011 sonunda Tesadüf’ün çıkması, Sevgili Yasemin’in Martı Dergisi’ne sıcacık daveti, yön bulup akmak istediğim hayallerimin çiçekli yolları oldu.

Hücre Nedir? Babamın Yattığı Yer...

Nurcan ÖRTÜGEN GÖK

22 Ocak 2012 tarihinde Ankara'da düzenlenen bir toplantı ile Nevşehir ve Adana, ilk teleskopuna kavuştu.

Bugüne değin konser, tedavi, başvuru, sınav, ziyaret, alışveriş, eğlence, tayin gibi bir çok çeşitli sebeplerde Ankara'ya giden Fen ve Teknoloji Öğretmenleri 22 Ocak 2012 tarihinde paylaşmak için bir ilki gerçekleştirerek kendi imkân ve bütçeleri ile Ankara'da toplandılar.

Burcu Yeniceli İnevi ve Fatih Akyüz liderliğinde, 280'e yakın öğretmen o gün Sınav Koleji'nde bir araya geldi ve fen derslerini ve öğrencilerin derslere olan ilgisini nasıl artırebileceklerini tartıştılar, bilgi paylaşımında bulundular. Kar altındaki Ankara'da yapılan toplantıya hemen hemen Türkiye'nin bütün illerinden fen ve teknoloji öğretmenleri katılmıştı.

23 Ağustos 2011'de YÖK eski Başkanı Prof. Dr. Yusuf Ziya Özcan'ın Ulusal Basında şöyle bir haberi yer almış idi: "Fizik, kimya, biyoloji gibi bölümlerin yanı sıra meslek yüksekokullarında bazı bölümler var ki; mesela Su Ürünleri ile ilgili bölümler maalesef öğrencileri çekememiş, biz bunları açmamaya, açtıklarımızı da bir şekilde birleştirmeye çalışacağız.

Sıfır öğrenci alan bölümler var. Artık onlara ek kontenjan vermenin bir anlamı yok, çünkü öğrencileri cezp etmiyor."



23 Ağustos 2011 - 12:09 O O gün 280'e yakın fen ve teknoloji öğretmeninin, fen derslerine ilgiyi nasıl artırırız konusunu tartıştığına şahit oldum. Anadolu'dan katılan bir öğretmenin öğrencisi ile arasında geçen diyalog ise beni çok etkilemişti.

Öğretmen: Hücre nedir?

Öğrenci: Babamın yattığı yerdir öğretmenim.

Peki o gün Astronomi (gökbilimi) yani temel bilimlerin atası ne kadar oradaydı acaba?

Matematiğe olan sevgim ve ilgim hep tamdı ama ortaöğretim ve lise zamanında fizik, kimya ve biyoloji dersleri vasatın altında bir öğrenciydim. Hatta 1992 ÖYS'de Fen'den – (eksi) net yapmışım. Teleskop yaparken ya da gökyüzünü incelerken şunlara benzer cümleleri sık sık kullanırdım: "Hııııı bak şimdi anladım şu kaldırma kuvvetini, bak şimdi anladım şu iç bükey aynaları..."

Atölyeme gelen öğrenci arkadaşlarla ise şu diyalogu hep yaşarız:

"Derslerin zayıfsa gel canım buraya, ben sana formüllerle odak uzaklığını anlatamam ama yaparken ayna yaparken bunu anlamış, kavramış olur. Burada fiziği de, kimyayı da, matematiği de kavrama imkânı bulursun."

Ne yazık ki, insanlar bilimi okullarında çalıştıkları bir konu olarak görüyor ve son sınavlarını verdikten sonra geride bırakıyorlar. Oysa bilim, bir konu değildir, bir perspektiftir, bir bakış açıdır. Astronomi ise aslında her zaman hayatın bir parçasıdır, zamanla, büyüdükçe terk edilmemelidir.



Okullarımızın eğitsel materyaller konusundaki durumlarını bir kenara bırakalım. Zira gökbilimi alanında ilk çağlardaki insanları da düşünürsek evreni tanımak, anlamak, öğrenmeye çalışmak için gerekli materyalin başımızı kaldırdığımızda orada durduğunu hepimiz biliyoruz. Ve yine eğer az bir araştırma yaparsak, elimize kâğıt kalem ve makası aldığımızda el planetaryumu, güneş saati, güneş sistemi modellemeleri ve buna benzer çalışmalar yapabildiğimizi de biliyoruz.

○ halde temel bilimlerin atası astronomi nerede? Elbette bu soruyu başta kendime soruyorum. Çünkü öncelikle kendi yaptıklarımından sorumluyum.

○ gün Kuşadası'ndan katılan öğretmenimiz Mert Koçer'in astronomiye olan ilgisi sebebi ile hiç aklımıza gelmeyecek astronomi olaylarını derse katarak nasıl diğer Fen konularını ilgi çekici hale getirdiğine de şahit oldum.

Evet, tek dünya, tek gökyüzümüz var. Yeryüzünün kadar gökyüzünün de çocuğu olduğumuzu arada bir hatırlar ve başımızı gökyüzüne kaldırır isek aslında her şey orada... Değil midir ki, şu an yazıyorsam ve yazma ihtiyacı bile göç, avlanma ve hasat zamanlarını belirlemek için güneşin doğuşu batışını, yıldızların dizilişini yazarak başlamış... ○ halde evren her yerde, fen bilimleri hayatımızın hep içinde...

Uzun lafın kısası geçtiğimiz ayki yazımızda bahsettiğimiz Haziran 2011'de DenizBank'ta çalışan babaların çocukları ile yaptıkları 2 adet teleskop o gün o paylaşım toplantısında evrenin ben buradayım diye kendisini hatırlatması amacı ile 2 ilimize gitti. Nevşehir Derinkuyu C. Recai Gizer İ.Ö.O. ve Adana Seyhan Cumhuriyet İ.Ö.O. öğrencileri 2. Yarıyıl açılışını, öğretmenlerinin elinde gördükleri teleskoplar ile yapacaklar. Dilerim toplantının devamı sonraki senelerde de yapılır ve bizler de daha çok teleskop hediye etme fırsatı buluruz.

○ gün konferans salonunda öğretmenler fen dersleri konusunda paylaşımda bulunurken, o günün tek çocuğu ise dışarıda özgürce eline geçirdiği teleskopun tadını çıkardı. Kim bilir aklından neler geçirdi. Kim bilir hangi hayallerinin gerçek olabileceğine inancı arttı. Teleskopu eline alıp incelemeye başladıktan sonra cebinden bir kâğıt çıkardı ve bu benim icadım diye çizmiş olduğu makineyi gösterdi. Kim bilir, belki onu gerçek yapabilecek olmaya inancı arttı.



Yazımı öğretmen ve öğrencimizin hoşgörüsüne dayanarak deney yapılırken geçen bir anekdot ile noktalamak istiyorum.

Deney yapan öğrenci: 'Ben deney, deney ben. HAYAT DENEYDİR'...

(Yaşar K.)

Karlı Gün

Ahmet DURUL

Nasıl çok değerli bir mücevher karanlıkta yere düşünce, onu bulmak için, değeri çok düşük bir mumun ışığından yararlanılırsa; anlatımı çok zor olabilecek karmaşık bir konu da, basit bir hikâyeye ile herkesin anlayacağı bir şekle getirilebilir. İşte böyle hikâyelerden bir demet:

Karlı bir şubat sabahı, bir adam, hava durumunu da düşünerek, erkenden kalkmış kahvaltısını yapmış, atkısını boynuna sarmış, paltosunu giyinmiş işine gitmek üzere evden çıkmıştı. Evden biraz ötede ayakları çıplak, üstünde yırtık bir gömlek, burnu akan, soğuktan ve belli ki açlıktan titreyerek ağlayan ufak bir çocuk gördü ve gözlerine inanamadı. Bu çocuk, bu saatte, burada ne arıyordu? Ne kadar zamandır buradaydı? Kimi kimsesi yok muydu? Adam dayanamadı, isyan etti, ellerini göğe doğru açıp: "Tanrım" diye yakardı, "Bu zavallı çocuğun halini görmüyor musun? Buna nasıl izin veriyorsun? Neden bir şey yapmıyorsun?"

Bir süre sessizlik oldu, sonra birden, gökten bir ses geldi:
"Ben seni yarattım ya..."



TUTUKLU

Nazi kamplarında iki sene yaşamış ve hayatta kalmayı başarmış iki Yahudi, yıllar sonra bir araya gelmişlerdi. Eski günlerden, yaşadıkları zor anlardan konuşuyorlardı. Biri, sordu:

“Nazileri, bize bütün bu yaptıklarından sonra, affedebildin mi?”

“Çoktan affettim” dedi öbürü ve sordu:

“Ya, sen affedebildin mi?”

“Hayır, ben hala onlara karşı nefret doluyum”

“O zaman, sen hala onların elinde tutuklusun”



DİLEKLER

İkisi de altmışlı yaşlarda olan bir çift, evlerinde kırkıncı evlilik yıldönülerini kutluyorlardı. Tan kadehlerini kaldırmışlardı ki, masanın üstünde minicik bir peri belirdi.

Peri, “Sizin bu mutlu beraberliğinizi yıllardır beğen ile izliyorum, kırkıncı yılınızda sizi ödüllendirmel istedim. İkiniz de, benden bir dilekte bulunun ne isterseniz yapacağım” dedi. Çift şaşırmişti. Kadın c şaşkınlıkla, “Ben eşimle bir dünya seyahati yapmal isterim” dedi. Peri elindeki ucu yıldızlı asasını bi salladı, dünyanın en büyük, en lüks gemisinde birinc sınıf kamerada bir dünya turu bileti masaya düştü Sıra adama gelmişti. Adam düşündü, bu fırsat bi daha ele geçmezdi. “Ama ben, bu geziyi bender otuz yaş genç bir hanımla yapmak isterim” dedi. Per de bir an düşündü ve asasını adama doğru bi salladı ve geldiği gibi birden yok oldu. Adam doksan yaşında olmuştu.



Hayallerimiz...

Abdurrahman Kansu

Hayallerimizi, pozitif istek ve arzularımızı neden tam olarak hayatımıza çekemiyoruz?

Çoğunlukla insanlar, çekim yasası, secret gibi kitaplar okuduktan sonra kendi istek, arzu ve hayallerinin neden yerine gelmediğinden şikayet ederek bu felsefenin yanlış olduğuna veya kendilerinin bunu başaramadığına inanarak tekrar normal hayatlarına dönüyorlar.

Oysa kazın ayağı pek öyle değil diye düşünüyorum.

Evet hayal kuruyoruz, bazı istek ve arzularımız var. (ki hayal kurmak konusunda ülkem insanı çok fakir)

Diğer taraftan doğduğumuz günden bugüne kadar bilinçaltına attığımız;

- Tüm olumsuz negatif düşünceler,
 - Endişe ve şüphelerimiz,
 - Korkularımız,
 - Öfke ve nefretlerimiz,
 - Acı ve ıstırap duygularımız,
 - Kıskançlıklarımız,
 - Karamsar bakış açımız,
 - Umutsuzluklarımız da yaratıcı duygularımızdır ve bize aittirler.
- olurdu.



İçimizde yer etmiş olan tüm bu gibi negatif duygular, hayallerimiz, arzularımızı baltalayan düşmanlardır.

Bu olumsuz duygularımız hayallerimizi kemirip bitiriyorlar, en azında kuşa çevirip bu benim hayal ettiğim durum değildi diyebileceğimiz hale getiriyorlar.

Bilinçaltımızda yer etmiş olan tüm bu endişelerimiz, şüphelerimiz, korkularımız, öfke ve nefretlerimiz, acı ve umutsuzluklarımız için bilinçaltı düzeyinde çalışmalar yapmadan bu duygularımızdan kurtulmamız mümkün değildir.

İyi bir hayal yaratıcı olmak adına yapabileceğimiz en güzel şeylerin başında bu konularda kitaplar okumak, internet üzerinde yayınları takip etmek, kuantum koçluk ve eğitimler almak ve kendimizi donanımlı hale getirmek çok önemlidir.

“İYİYE DE SENDEN YETİŞMİŞ YEŞERMİŞTİR;
KÖTÜ İSE DE.
HOŞ VEYA NAHOŞ,
GÖNLÜNE GELEN HER ŞEY SENDEN
SENİN VARLIĞINDAN GELİR.”
MEVLANA



Annelerin Hasta Olma Hakkı Yok

Yeşim MUTLU

Üç gündür hastayız. Hastayız diyorum çünkü Benimle birlikte Maya Su'da hasta. Maya Su'nun beta enfeksiyonunu geçirmesini anlıyorum da koskoca kadın ve bademciği olmayan benim beta geçirmesini anlayamıyorum. Ama oluyor çünkü beta zaten bir boğaz enfeksiyonu. Yazımı yazarken boğazım düğüm düğüm sol ve sağ boyun şişmiş çok komik gözüküyorum.

Evdeki durum da tam şenlik. Mikrop Mira'ya geçmesin diye yardımcı ablamız Mira ile ilgileniyor, Melis ise hasta olurum korkusu nedeniyle odasından hiç çıkmıyor, yanımıza hiç uğramıyor. Öyle bir haldeyiz ki hastalığın ortaya çıktığı ilk gece Maya Su ile salonda yattık. Maya Su'yu ne zaman yatağına yatırsam yanıma koştı. Evimiz büyük olmasına rağmen herkesi düşünmek zorundayım. Eşim ile uyusam beta ona da geçerse endişesi taşıyorum. Aman ona geçmesin onun durumu daha zor. Hasta dahi olsa doğum için hastaneye gitmek zorunda. Bir de doktorların hele kadın hastalıkları ve doğum uzmanının hasta olma lüksü pek yok. Mira'yı ilk gece babası uyuttu ilgilendi o da kendi odasında tamam biz mikroplular salona marş marş...

Ne spor ne iş gücü hiç bir şey görmüyor gözüm. Mikroplar vücudumuzu ele geçirdi. Maya Su mızımlığın had safhasında ve ben onunla ilgilenmek zorundayım. Parmağımı bile oynatmak istemezken onun karın ağrısını geçirmek için karnını ovmalı, sırtını okşamalıyım. Mira ise sürekli peşimde ben kaçıyorum o bana gelmek istiyor çünkü ilk kez annesinin ondan uzak durduğunu görüyor. Minik kızımı üç gündür öpemedim kucağıma almadım ona da geçmesin diye. Sürekli bacağıma sarılıp ben yatarken gelip "anne, anne" diyor... İçim eriyor... Ama hastayım bebeğim diyemiyorum. Sadece seni çok seviyorum diyebiliyorum çıkmayan sesimle...

İlk gece Mutlu Dr yardımcı olmaya çalıştı. Tüm gün hastane, ameliyat ve hastalar ile uğraştığı için mutlu ev de tek isteği sessizlik ve dinlenebilmektir. Ama gel gör ki bizim evde sessizlik zaten mümkün değil. Bir de benim bu halim üzerine bonus oldu. En son 21,30 civarı söylendiğini hatırlıyorum. Ama kalkacak halim yok. Kendimi bu anlarda çok çaresiz hissediyorum. Bir yandan da içimden haksızlık bu diyorum haksızlık. Benim de ilgi ve şefkate hasta olmaya hakkım var. Nasıl herkese ben bakıyorsam bir kez de birileri bana baksa. Ama nerede...

Hastalık mevzu bahis olunca merak ettim anneler ve çocukların hastalığı arasında bir ilişki var mı diye... Meraklı bir anneyim ben. Gördüm ki bir çalışma yapılmış neden anneler daha çok grip vb oluyor diye. "Uluslararası Aspirin Ödülü 2004" de Prof. Dr. Cauwenberge, kadınların da erkeklere göre daha fazla soğuk algınlığına yakalandığını bildirmiş. "Hastalıkların en yoğun sebebi anne ile çocuk arasındaki yoğun ilişki. Anneler, babalara göre çocuklarıyla daha fazla ilişki içinde. Annelerin soğuk algınlığına yakalanmasını önlemek için yapabileceğimiz bir şey yok. Anne ile çocuk arasındaki ilişkiyi kesemeyiz. Virüsler her yerde. Sadece solunum yoluyla değil, dokunduğu her yerden çocuğa geçebilir. O yüzden annelere yapabileceğimiz tek tavsiye, bol bol vitamin alsınlar, beslenmelerine dikkat etsinler" diyor. Bakınız bilim de bunu söylüyor. :)

Çocuklarımızı kendimizi unutturcasına fedakârlıklarla büyütüyoruz... Üşümesin, hasta olmasın, ateşlenmesin diye gözünün içine bakıyoruz. Annelik bizim için her şeye katlanmak demek...

Şu da gerçek ki "Annelerin hasta olma hakkı yok."



Hazırlayanlar

Ayşe Dural	http://www.kultursanatajansi.com
Can Sungur	http://www.cansungur.com
Ferhat Er	http://frhter.wordpress.com
Yasemin Sungur	http://www.yaseminsungur.com
Zeynep Kıyak	http://zeynepkiyak.wordpress.com
Zuhâl Demirbağ Bozdağ	http://www.fikrimical.com

Bu Sayıda Katkıda Bulunanlar

Abdurrahman Kansu	http://www.duruakansu.com
Ahmet Durul	http://ahmetdurul.tumblr.com
Asude Argun	http://www.asudeargun.com
Ayhan A. Birlik	http://fikiriscisi.com/blog
Aylin Türkşen Aysel	http://www.kuzinedekizaranekmek.com
Bahanur Alişoğlu	http://aynalar91.blogspot.com
Burcu Tüzün	http://pazarlamacigiremez.blogspot.com
Ceren Çıkın	http://www.ruhnevrenselcansikintisi.com
Cemile Sönmez	
Deniz Öztaş	http://tuvaletkagidinanotlar.blogspot.com
Dilek Erikli Beck	
Gülşah Elikbank	http://www.elikbank.com
Meriç Renkver	http://www.kultursanatajansi.com
Murat Girgin	http://www.misjournal.com/
Nurcan Örtügen Gök	http://www.ilkteleskobum.org
Salih Malakcıoğlu	http://www.kultursanatajansi.com
Sema Büyüksıvacı	
Sevil Mert	http://www.cokokuyancokgezen.com
Ufuk Tarhan	http://www.m-gen.biz
Yeşim Mutlu	http://www.yesimmutlu.com
Yunus Baran	http://www.ordinaryyunus.com
Uğur Batı	http://ugurbati.com



Akıl Gözü

Seni bulmaktan önce aramak isterim.
Seni sevmekten önce anlamak isterim.
Seni bir yaşam boyu bitirmek değil de,
Sana hep hep yeniden başlamak isterim.

Özdemir Asaf

11.Haziran.1923 - 23.Ocak.1981

